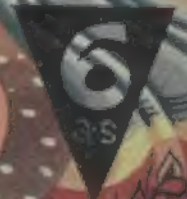

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

Vol. 1 No. 1 '54

ಬಹುಮಾನ
ಸದರಿ ಸಂಚಿಕೆ

ಒಡಲ ಹುಟ್ಟು

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಕೆ. ರಾಮರಾವ್

ಚಂದಮಾಮ ವಿಜಯ !

ಚಂದಮಾಮ ಏಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತಿದೆ

ಭಾರತ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಯಾವ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾರ
ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ಆಯಾ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೇ ನೀವು ಕೊಡಬಹುದು.

ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನ್ಯಾಯಾರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆ ಚಂದಮಾಮ ಒಂದೇ!

ವಿವರಗಳಿಗೆ: ಅಡ್ವರ್ಟೈಸಿಂಗ್ ಮೆಂಟಾ ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್, ಮದರಾಸು-26

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

ಹೊಸ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ ಅನುಭವಜ್ಞರಾದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಂದ, ಲೈಸೆನ್ಸ್, ಹಾಫ್‌ಟೋನ್, ಮಿಶ್ರಣ, ಕಲರ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ತರದ ಅಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ, ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸ ಬಲ್ಲೆವು.

ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು-ಕವರು ಪುಟದ ಬ್ಲಾಕ್‌, ಒಳಗಿನ ಕಥೆಗಳ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳು ಸಹಾ ಎಲ್ಲಾ ನಾವು ತಯಾರು ಮಾಡಿದುವೇ.

—: ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ:—

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಾಸೆಸ್

ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ನುದರಾಸು-26.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

■

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

**“ಚಂದಮಾಮ” ನಿಗೆ
ಏಜಂಟರು ಬೇಕು**

★

ಏಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಏಜಂಟರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 2-0-0 ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ 7 ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 0-10-0 ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ನಡಪಳನಿ : ವದ್ರಾಸು-26

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್-ಸಿಂಹ	... 10	ಮುಖಚಿತ್ರ	... 44
ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರ	... 12	ನ್ಯಾಯಸೂತ್ರ	... 45
ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತು	... 15	ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ...	49
ಸೇಡು	... 21	ರತ್ನಗೋಳ	... 50
ಧೂನುಕೇತು	... 25	ಅದೃಷ್ಟದಾಟ	... 51
ಮನೆಯ ಆಡಳಿತ	... 33	ಬೊಜ್ಜು ಭಾರ	... 56
ನೀತಿ ತಪ್ಪಿದವನು	... 37	ಹಗೆ	... 58
ಬೇಡರವನ ಎದೆಗಾರಿಕೆ	... 41	ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು	... 62

ಇವಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ರಕಥೆ, ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ವ್ಯಾಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ..

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - ೩.

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ಬೋರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಪಿಸುಮಾತು

“ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್‌ರವರ
ರಾಯಲ್ ಕ್ರೀಂ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಂದು ಕೊಂಡು ತರುವಂತೆ
ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳು. ಈ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟು
ನಲ್ಲಿರುವ ಸೊಗಸಾದ ಕನೆಯ ಪರಿಮಳ
ನಿನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತೆ!”

ಗಾಳಿ ಸೇರದ ಅಂದವಾದ
ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂಘಾರಾಮ್‌ರವರ
ರಾಯಲ್ ಕ್ರೀಂ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ಟುಗಳು
ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಲು ತಕ್ಕುವಾಗಿವೆ!

J. B.
MANGHARAM'S
ROYAL
CREAM
BISCUITS

ಜೆ. ಬಿ. ಮಂಘಾರಾಮ್ ಅಂಡ್ ಕೋ., ಗ್ವಾಲಿಯರ್

ಬ್ರಾಂಚ್ : 35/37, ತಂಬುಚೆಟ್ಟು ಬೀದಿ, ಜಿ. ಟಿ. ಮದ್ರಾಸು.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಲಾಭವೆಂಬ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮಾಣಿಕ್ಯವು ದೊರಕಿದ ಸ್ಮಾರಕ ಮಾಸವೇ ಆಗಸ್ಟ್. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂದೇಶವೇನೆಂದರೆ: ಪ್ರತಿ ಅಲ್ಪವಸ್ತುವನ್ನಾಗಲೀ ಅಲ್ಪವೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಿಡಬೇಡಿ. ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹಿತವಾಗಿ ಮಿತವಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಪವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಅಕ್ಷಯತೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ 'ಮನೆಯ ಆಡಳಿತ' ಕತೆಯು ತತ್ವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ. 'ಮನೆಗೆಡ್ಡು ಮಾರುಗೆಲ್ಲಬೇಕು' ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುವ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ಸಣ್ಣವರಾದ ನೀವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿರಿ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ 'ಕಟ್ಟಿಬಿಲ್ಲವರಿಗೆ' ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಥಾವಕಾಶವಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಂಪುಟ ೧೩ : ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೭೪ : ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್ - ಸಿಂಹ

ಈಗೀಲೋಕವ ನಡುನಡುಗಿಸುವ
ಆಟಂಬಾಂಬಿನ ಹಾಗಿದ್ದ,
ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರನ ಕಥೆ ಕೇಳಿದರೆ
ಈ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತೇ ಸಿದ್ಧ.

ಯಾವ ಮಹಾಕವಿ ಎಂದೋ ಹೇಳಿದ
ನೀತಿ ಕಟ್ಟುಕಥೆ ಇಂದಿಗಿದೆ
ಎಂದೋ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿದಾದರೂ
ಇಂದು ಕೇಳಿದರು ಒಳ್ಳೆದಿದೆ.

“ಎಲ್ಲರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ ಕಬಳಿಸುವ
ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರೆಂಬಮೋಘ ಬಲವಾನ್
ಹುಟ್ಟಿದನಯ್ಯೋ! ಮುಂದೇನೈತಿಯೋ!
ಏನ್ ಗೈಯುವನೋ-ಆ ಪ್ರತಾಪವಾನ್!”

ಮನುಷ್ಯ ಮೃಗಂಗಳ ಹಕ್ಕಿ ಹುಳಂಗಳ,
ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬರಬೇಕಂತೆ;
ಅವನಧಿಕಾರವ ತಿರಸಾವಹಿಸಲು
ಹಾಜರಾಗಲವ ನಾಣತಿಯಂತೆ”

ಎಂಬೀ ಪುಕಾರು ಊರೂರು ಹರಡಿ,
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ಕಲ್ಲೋಲ.
ಕಂಡರಿಯದ ಆ ನಾಥನ ಬಳಿಗೆ
ಹೊರಡುವಪರಿ ಗಂದರಗೋಳ!

ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಭೆ ಸೇರಿದುವು
ಸಂಶಯ ಚರ್ಚೆಯ ಮಾಡಿದುವು.
ಹೊಸ ಪ್ರತಾಪಿಗೇ ಶರಣಾಗುವುದೇ
ಒಳಿತೆನ್ನುತೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದುವು.

“ ಮಾರಂಗ ”

ನರನಿಗೆ ನೆರೆಯವ ವಾನರನೆನ್ನುತ
ಕೋತಿಯ ದೂತನ ಮಾಡಿದುವು.
ಮನುಜಗೆ ಮುಖ್ಯವು ಧನವೆಂದೆಣಿಸುತೆ
ಮಣಿಯ ಗಣಿಗಳನೆ ಅಗಿಸಿದುವು.

ಅನೆ ಒಂಟಿ ಕುದುರೆ ಕತ್ತಿಗಳು
ಧನಮಣಿ ಸಂಚಿಗಳನು ಹೊತ್ತು
ನಡೆಯಲು ಮುಂದೆ ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ
ಬಾಲದವೊಲು ಮಂಗವು ಹೋಯ್ತು.

ಹೀಗಾ ಮೃಗಗಳ ದಂಡಿನ ಪಯಣ
ಮೃಗೇಂದ್ರನಾ ಗವಿಬಳಿ ಸಾಗಲ್,
ಕಂಡು ಮೃಗೇಂದ್ರನು ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ:
“ಎಲವೋ ಕೋತಿಯೆ ನಿಲ್ ನಿಲ್ ನಿಲ್ !

ಸಂಚಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಳಿಸು” ಎನಲ್
ಪಾಪ ಕೋತಿ ಗವುಚಿಪ್ಪಾಗಿ
ಧನಮಣಿಗಳ ಸಿಂಹಕೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿ
ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರನ ಬಳಿ ಸಾಗಿ,

ನಡೆದ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವನು ನಿವೇದಿಸಿ
ಪ್ಲಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತಂತೆ.
ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರನು ಕೋಪವ ತಾಳಿ
ಮೃಗಗಳ ದಂಡಿಸಿದನು ಅಂತೆ!

ಸಿಂಹ-ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರುಗಳ ಪಂಥದಿ
ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೋಟೆಗೇ ಕುತ್ತಾಯ್ತು.
ಉಭಯೋದ್ಧಂಡರು ಢೀಕೊಂಡಾಗ
ನಡುವೆ ದೀನರಿಗೆ ಆಪತ್ತು!

ಪ್ರಾಣ ಮಿತ್ರ

ಹಿಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀನಗರವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಮಾರನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಕೆಲಕಾಲದನಂತರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಆದುದರಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಿತನಾದ ಸಹೋದರ ರಿಬ್ಬರೂ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ಆಚೆದಡದ ಲೊಬ್ಬನೂ, ಈಚೆದಡದ ಲೊಬ್ಬನೂ ಕುಟೀರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿವ್ವ ಸರ್ಪರಾಜನಾದ ಮಣಿಕಾಂತನು ಮಾನವರೂಪತಾಳಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಗಂಗಾ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಆಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಆತನಿಗೆ ಕಿರಿಯವನ ಕುಟೀರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು, ಕಿರಿಯವನು ಆತನನ್ನು ಆದರಿಸಿದನು. ತುಸು ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆಶ್ರಮಿತ್ರರಾದರು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಕಿರಿಯವನಲ್ಲಿಗೆ ಮಣಿಕಾಂತನು ಪದೇಪದೇ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಗೇ ಸಂತೋಷವಾಗಿ, ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಮಣಿಕಾಂತನು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ, ಕಿರಿಯವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಆಡಿಸುವನು.

‘ಸರ್ಪರಾಜನ ಗೆಲಿತನ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವಂತಹುದೇ ಆದರೂ ಅವನದು ದುಷ್ಟ ಸ್ವಭಾವ. ಎಂದಾದರೂ ಅವನಿಂದ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ವುಂಟಾಗಬಹುದು’ ಎಂದು ಕಿರಿಯವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಮೂಡಿತು.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆತನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು “ಇದೇನು ತನ್ನಾ, ಇಷ್ಟು ಸೊರಗಿ ಹೋಗಿರುವೆ? ನಿನ್ನ ಗೌರವರ್ಣವೇ ಬದಲಾಯಿಸಿದೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಕಿರಿಯವನು ಎಲ್ಲ

ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಣ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ವನ್ನೂ ಕೇಳಿ “ಈಗ ಹೇಳು, ಮಣಿಕಾಂತನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ? ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೇಳು” ಎಂದ.

“ಬೇಡ” ಎಂದ ಕಿರಿಯವನು.

“ಸರಿ. ಆ ಸರ್ಪರಾಜನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಾಗ ಎನ್ನಲು ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ?” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಅಣ್ಣ.

“ಧಗಧಗ ಮೆರೆಯುವ ಮಣಿ” ಎಂದ ಕಿರಿಯವ.

“ಛೇಷ್. ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಆದರವಾರ್ತಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಮಣಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳು. ಮುಂದೆನು ನಡೆಯುವುದೋ ನೋಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಿರಿಯವನು ತನ್ನ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮಣಿಕಾಂತನು ಕುಟೀರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಕಿರಿಯವನು ಮಣಿ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಪರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ಮಣಿ ಕಾಂತ ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಎರಡ ನೇಯ ದಿನ ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮಣಿ ಕಾಂತ. ಹೊಸ್ತಿಲಿನ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತಿರುವಾಗಲೇ ಕಿರಿಯವನು “ನಿನ್ನೆಯೇ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಮಣಿ

ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿ; ಇಂದಾದರೂ ಕೊಡುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಮಣಿಕಾಂತನು ಕುಟೀರದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡದೆಯೇ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಸರ್ಪರಾಜನು ಮತ್ತೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಎಷ್ಟುಪಾರಿ ಕೇಳಿದರೂ ಮಣಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿ. ಈಗಲಾದರೂ ಕೊಡುವೆಯಾ?” ಎಂದು ನಿರ್ವಾಕ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ಸರ್ಪರಾಜನು ಮುಂದೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಾದರೂ ಇಡಲಿಲ್ಲ. ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು “ಎಲೈತರುಣನೇ, ಈ ಮಣಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲ. ನಾನು ಕೋರಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾಮುಧೇನು. ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೀರುವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ತಾದುದನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು

ಚಂದಮಾಮ

ಕೊಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಣಿಕಾಂತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊರಟುಹೋದನು. ಮತ್ತೆಂದೂ ಕಿರಿಯವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆತನು ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಕಿರಿಯವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಎದುರಾಯಿತು. ಇಷ್ಟುದಿನ ಅಪ್ಪ ಮಿತ್ರನಂತೆ ಇದ್ದ ಮಣಿಕಾಂತನು ಒಮ್ಮೆ ದೊಮ್ಮೆಗೇ ಕಾಣಿಸದಿರಲು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ವ್ಯಥೆ ಆಯಿತು. ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಸವೆದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಅಸ್ತಿಪಂಜರದಂತೆ ಬಡಕಲಾಯಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ತಮ್ಮನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಆಣ್ಣನು ಬಂದ. ತಮ್ಮ

ನನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು “ಹೋದ ಸಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ತುಂಬಾ ಇಳಿದುಹೋಗಿರುವೆ ಯಲ್ಲೋ ತಮ್ಮಾ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಆದಕ್ಕೆ ಕಿರಿಯವನು “ಆಣ್ಣಾ, ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಸರ್ಪ ರಾಜನು ಇತ್ತಕಡೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಮಣಿಕಾಂತನು ಬಂದು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ತುಸ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿ, ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೆಡೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಆಡಿಸಿದಹೊರತು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಆತನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಾಗಲಿಂದ ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಂತಾಗಿದೆ” ಎಂದ.

ಆಗ ಆಣ್ಣನಾದ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಹೀಗೆಂದ: “ಎಲೈ ತಮ್ಮನೇ, ಸರ್ಪರಾಜನು ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನೆಂದು ವೇಳಿಕೊಂಡು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಮಣಿ ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಆತನು ನಿನ್ನ ಸವಾಸಕ್ಕೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದೆಯೇ ಸ್ನೇಹಲಕ್ಷಣ? ನೀನು ಇಟ್ಟ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದಾತನು ಸ್ವಾರ್ಥಪರನೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಮಿತ್ರನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಕಳವಳಪಡಬೇಡ. ಚಿಂತೆಗೊಳ್ಳದಿರು.” ಈ ರೀತಿ ಹಿತವಚನ ನುಡಿದು ತನ್ನ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಆಣ್ಣನ ಹಿತವಚನದ ಅಂತರ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು, ಕಿರಿಯವನು ಅಂದಿನಿಂದ ಸರ್ಪರಾಜನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

అపూర్వ వస్తు

భవనానినగరದಲ್ಲಿ జయవర్మనంబ ఒబ్బ ధనికవిధును. ఆతనికి జయపాల, విజయ పాల ముక్తు సజయపాలరంబ మూవరు పుత్రులిద్దరు. ఆ మూవరిగూ వయస్సినల్లియూ, రూపరీటిగళియూ, విద్యే వినయగళియూ భారి వృత్త్యాసవిరలిల్ల.

నిజవాగి ఆ సజయపాలరు తుంబాబుద్దినంతరు. పరస్పర ప్రీతియింద ఇద్దరు. అవర నడువే రహస్యగళి ఇరలిల్ల. ఆదరి ఒందు విషయవన్న మూత్ర ఆవరు ఒబ్బరొందిగొబ్బరు హేళిదుడే ఇల్ల. అడ్రేసేందరి ఆవరు మూవరూ భవనానినగరద రాజకుమారియన్న ప్రేమిసిద్దరు. ఆకేయన్న హేగాదరూ మదువే మాడి కౌళ్ళ బేకేందు మూవరూ తమ్మ తమ్మల్లై తీర్మానిసికొందిద్దరు.

ఆవరు మూవరూ ప్రతి సాయంకాల అరమనేయ పక్కదల్లిరువ లువ్వానవనక్కి హోగుత్తిద్దరు. అవరు హోగున వేళకి

రాజకుమారి నిరుసమాదేవి రాజభవనద లువ్విరిగేయ మేలీ విహారమాడు త్తిరువ్వుదు ఆవర కాణ్ణిగే కాణ్ణివ్వుదు. ఒందొందు దిన ఆకే వేణ్ణి నుడిసుత్తా సంధ్యారాగవన్న ఆలావసేమాడువ్వుదు కేళుతిత్తు. ఆదరి ఆ సజయపాలరు మాత్ర రాజకుమారియన్న కురితు పరస్పర జర్జీమాడిడే ఇల్ల.

ఓగిగే కాలకళియత్తిరలు ఒందు దిన జయవర్మను తన్న మూవరు కుమారరన్న హత్తిరక్కి బరమాడికొండు “మక్కళే, నాను వృద్ధనాదే. నాను గళిరువ హణింద సీవు సుఖవాగి జీవనవన్నేసేనా మాడబతుదు. ఆదరదు పురుషలక్షణవల్ల. నీవ గే వివాహ వాగున వయస్సు ప్రాప్తవాగిదే. మదువేయాదనంతర బీరీ బీరీ సంసారగళాగుత్తవే. మక్కళు మరి ఆగుత్తవే. క్రమేణ హణ కరగికోగుత్తదే. ఆదు

ದರಿಂದ ನೀವು ಪುರುಷಧರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ
ದೇಶಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಧನ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು
ಬನ್ನಿ. ಅನಂತರ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇ
ಶಿಸಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಪಿತೃವಾಕ್ಯಪರಿಪಾಲಕರಾದ ಆ ಯುವ
ಕರು ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಈ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ
ಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ಶುಭಮುಕೂರ್ತ
ದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದೊಂದಿಗೆ ವನವಿಟ್ಟು
ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟರು. ಒಂದು
ದಿನವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಮಹಾವಟಿ
ನೆಂಬ ಒಂದು ನಗರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದೊಂದು
ಭಾರಿ ಸಂತೆಸೇರುವ ಸ್ಥಳ.

ಆ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕತಮ್ಮಂದಿರು ತಮಗೆ
ಬೇಕುಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು

ಕೊಂಡರು. ಅಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿ. ಮಾರನೇಯ
ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊರಟು ಮೂವರೂ ಮೂರು
ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಮುಂದಿನಸರ್ವ ಶಿವ
ರಾತ್ರಿಯಂದು ಈ ಮಹಾವಟದ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ
ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಮುಂದೆ-ವಾರಗಳೂ, ತಿಂಗಳುಗಳೂ, ಕಳೆ
ದವು. ಶಿವರಾತ್ರಿಮತ್ತೆ ಬಂದಿತು. ಮಹಾವ
ಟದ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ತುಂಬಾ ಬಿರು
ಸಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅರ್ಪಣವಾದ ವಸ್ತು
ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆ ವರ್ಷ ಸಂತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದುವು.
ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಕಿರಿಯವನಾದ ಸುಜಯನು
ತಾವು ಒಂದೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸಂತೆಗೆ
ಬಂದ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಆತನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ
ಹಣಗಳಿಸಿದ. ಅದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು
ಬರುವವೇವರೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಹಣ
ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಯಾವುವಾದ
ರೊಂದು ಆಪೂರ್ವವಸ್ತುವನ್ನು ಕೊಂಡು
ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು.

ಅದರೇ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆತನ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅದೊಂದು ನಿಂಬೆ
ಹಣ್ಣು. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯನಿಂಬೆಹಣ್ಣುಗಳಂತೆ
ಅಲ್ಲ. ಯಾರು ಎಂತಹ ಭಯಂಕರವಾದ
ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಆ
ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ರಸ ಹಿಂಡಿ
ದರೆ ತಕ್ಷಣ ವ್ಯಾಧಿ ಗುಣವಾಗುವುದು.
ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ನಿಂಬೆ
ಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಸುಜಯನು ತನ್ನ

ಸಹೋದರರಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿವೆ. ಅಂದೇ ವಿಜಯನೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಆತನಿಗೂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಲಾಭ ಬಂದಿತ್ತು. ಆತನೂ ಸಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಅದು ಒಂದು ತಿವಾಸಿ. ಅದು ತುಂಬಾ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಮೋಗ ಬೇಕೆಂದು ನೆನಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬಹುದು.

ಹಿರಿಯನಾದ ಜಯಪಾಲನೂ ಸಹ ಅಂದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಆತನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣಗಳಿಸಿದ್ದ. ಆತನೂ ಅಸೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದರ ಬೆಲೆ ಸಾವಿರ ವರಹಗಳೆಂದು ಮೇಳಿದ ಆ ಅಂಗಡಿಯಾತ.

“ಈ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕನ್ನಡಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರಹಗಳೆಂದರೇನು? ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇ ಇದೆ?” ಎಂದುಕೇಳಿದ ಜಯಪಾಲ.

“ಅಯ್ಯೋ, ಇದು ಸಾಧಾರಣ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುವರೋ ಹಾಗೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂದ ಅಂಗಡಿಯಾತ.

ಜಯಪಾಲನ ಮನಸ್ಸು ತಟಕ್ಕನೆ ನಿರುಪಮಾದೇವಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಯಿತು. ಆಕೆ

ಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಅಭಿಲಾಷೆ ಆಯಿತು. ಆತನು ಸಂಕೋಚ ಪಡದೆ ಕೂಡಲೆ ಅಂಗಡಿಯವನು ಕೋರಿದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಕನ್ನಡಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ. ನಿರುಪಮಾದೇವಿಯನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆತನಿಗೆ ಸಹಸ್ರಲಾವದಷ್ಟು ಸುಕಟವಾಗಿ, ಹೃದಯ ಭಾರವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎನ್ನೋ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಅದರಾಕೆ ಮರಣೋನ್ಮುಖ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ರಾಜವೈದ್ಯನು ಆಕೆಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಜೋಲುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಣ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವಂತಿದೆ. ಆದರೆ

ತಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ದೊಳಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದುಹೋಗಿರುತ್ತದೆ!

ಆತನ ನೇದನೆಯಿಂದ ಜಯಪಾಲನು ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬಂದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ವಿಜಯನು ಆತನಿಗೆ ದುರಾಗಿ "ಅಣ್ಣಾ" ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ.

ಜಯಪಾಲನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು "ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ವಿಜಯಾ" ಎಂದ ಆತನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ತೋರಿಸಿದನಂತರ "ಈ ಆಸ್ತಿಸ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವಿಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿರುವೆವು. ಅದೇ ನನಗೆ ಬಹಳ ಬಂತೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದ. "ಅಣ್ಣಾ, ನೀನೇನೂ

ಹೆದರಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿದ್ದ ತಿವಾಸಿಯನ್ನು ನೆಲದಮೇಲೆ ಹಾಸಿ, "ಇದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ನಾವು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮರಣಶಯ್ಯೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಿವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಆಸೀನರಾಗುವ ಸ್ಥಳಿಗೆ "ಅಣ್ಣಂದಿರಾ" ಎಂದು ಸುಜಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ.

"ಮಾತವಾಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ತಿವಾಸಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊ. ಕೊನೆಯವಾರಿ ನಿರುಪಮಾದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ" ಎಂದ ವಿಜಯ.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆ ಮೂವರೂ ನಿರುಪಮಾ ದೇವಿಯ ಮರಣಶಯ್ಯೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಸುಜಯನು ತನ್ನಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಯ್ದು ರಸವನ್ನು ಆಕೆಯ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತುಟಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹಿಂದಿದ.

ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣನಾತ್ಮಿತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಗಳುಳ್ಳವುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ರೆಲ್ಲಾ ಅನಂದಾಶ್ರುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು.

ರಾಜಕುಟುಂಬದವರ ಅನಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಾಜನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆದು ಪ್ರವಹಿಸಿತು. ಆತನು ಆ ಮೂವರು ಸಹೋ

ಚಂದಮಾಮು

ದರರ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
 “ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬದು
 ಕಿಸಲು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದ
 ದೇವತೆಗಳೇ ಹೊರತು ಮಾನವಮಾತ್ರರಲ್ಲ.
 ನೀವು ನನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ನನ್ನ
 ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಮುಗಿಯುವ ವರೆವಿಗೂ
 ನನ್ನ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು” ಎಂದು.
 ಆ ಸಪೋದರರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು.

ಅದರ ಒಂದು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಬಂತು. ತನ್ನ
 ಮಗಳ ರೋಗವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವಾತನಿಗೆ
 ಆಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡುವೆ
 ನೆಂದು ರಾಜನು ಡಂಗುರ ಸಾರಿಸಿದ್ದ. ಆ
 ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗ
 ಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕೋ
 ನಿರ್ಧರಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಅದರ ಮೂವರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ
 ನಂತರ ಮಂತ್ರಿ ಸಂದಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ. ಆ
 ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ
 ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿದರು?

ಜಯಪಾಲನು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡ
 ದಿದ್ದರೆ ನಿರುಪಮಾದೇವಿಯ ರೋಗದ ವಿಷಯ
 ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಜಯನ
 ತಿನಾಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಸುರು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ
 ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಜಯನ
 ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಕೆಯ ರೋಗ
 ಗುಣವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ,
 “ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಯಾರು ಮದುವೆ

ಯಾಗಬೇಕೋ ನೀವೇ ಹೇಳಿಬಿಡಿ” ಎಂದು
 ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿ. ಎಂದೂ ಜಗಳವಾಡದ ಆ
 ಸಪೋದರರು, ‘ನಾ ನಾಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆ
 ಯಾಗಬೇಕು’, ನಾ ನಾಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹ
 ವಾಗಬೇಕು’ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ವಾದಿಸಲು
 ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಇದು ತಾರ್ಕಿಕರಿಂದ
 ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಂದ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ
 ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಭೆ ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ
 ತಾರ್ಕಿಕರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಈ ಸಸ್ಯವನ್ನು
 ಅವರ ಮುಂದಿಡೋಣ”

ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಲು, ರಾಜನು ಆ
 ಸಲಹೆಯೇ ಸರಿಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ.
 ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಸಭೆ ಏರ್ಪಾಟಾಯಿತು.

ಚಂದಮಾಮು

ಜನಗಟ್ಟಳೆ ನಾವವಿವಾದಗಳಾದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆ ಹರಿಯಲಿಲ್ಲ. ವಿಷಯ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇದೆ! ಕೂಸಿಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಿರೂಪವಾದ್ದೇವಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಿದರು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆ ಹರಿದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ತನಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆತಳು ಸವಿಸ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಳು.

“ತಾವು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಲಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವಳೋ?” ಎಂದು ಆ ತಾರ್ಕಿಕರು ಸುಶಯ ಗೊಂಡರು.

“ನೀವೆಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪಾದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಲು ಈ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಬಾಧ್ಯರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಈಗ ತರ್ಕಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಿಜವೇಳೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಮೂವರೂ ಸಮಬಾಧ್ಯರೇ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಿಷಯ, ಯಾರು ನನಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿದರು ಎಂಬ

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ಜಯಪಾಲನ ಕನ್ನಡಿ, ವಿಜಯ ಪಾಲನ ತಿವಾಸಿ, ಸುಜಯನ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು, ಮೂರೂ ನನಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯವಾದವು. ಆದರೆ ಜಯಪಾಲನ ಕನ್ನಡಿ ಜಯಪಾಲನ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಆತನು ಇತರರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ವಿಜಯ ಪಾಲನ ತಿವಾಸಿ ಆತನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ. ಅದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆತನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಸುಜಯನ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ವ್ಯಯವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಆತನು ಮತ್ತೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಈಗ ನನಗೆ ಪತಿಯಾಗಲು ಅರ್ಹ ರಾಕೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರಿ” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ನಿರೂಪವಾದ್ದೇವಿಯು ಬುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹರ್ಷಚಕಿತವಾದರು. ಆಕೆಗೂ ಸುಜಯಪಾಲನಿಗೂ ಅತಿ ವೈಭವವಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನೇಡು

ಅರೇಬಿಯಾ ದೇಶದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅಲಿ ಮಹಮದ್ ಎಂಬಾತನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆತನದು ಬಹಳ ಸಾಧು ಸ್ವಭಾವ. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ಅಮಾಯಕನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ದೆವ್ವಗಳಿಗೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಿದರು, ದೆವ್ವ, ಭೂತ ಮುಂತಾದುವೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಲಿ ಮಹಮದ್ ಹೇಳಿದ. “ಊರಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೊಂದು ಅಲಿದ ಮರವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೆವ್ವಗಳಿವೆ” ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿದರು ಅಲಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರು.

“ಅವೆಲ್ಲಾ ಬೇಕು ಸಳ್ಳು” ಎಂದ ಅಲಿ.

“ಸುಳ್ಳೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಲು ಸುಲಭ.

ಒಂದು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನೀನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕಳೆಯಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದರು ಮಿತ್ರರು.

“ನನಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಅಲಿ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ನಾಳೆ

ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿರುವ ಅಲಿದಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇರು. ನೀನು ಯಾವೊಂದು ಅನಾಹುತಕ್ಕೂ ಈಡಾಗದೆ ಕಳೆದೆಯೆಂದರೆ ನಿನಗೆ ವೃಷಾಸ್ವನ್ನು ಭೋಜನವಿಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀನು ನನಗೆ ಭರ್ಜರಿ ಉಟ ಹಾಕಿಸಬೇಕು” ಎಂದರು ಅಲಿಯ ಮಿತ್ರರು.

ಅಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹೇಸರ ಕತ್ತೆಗಳಮೇಲೆ ಮೂವರು ಗಳೆಯರೂ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಹೊತ್ತುಮುಳುಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲಿಯನ್ನು ಆ ಅಲಿದಮರದ ಕೆಳಗೆಬಿಟ್ಟು, ಆತನ ಕತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹಂತಿರುಗಿದರು.

ಅಗ ಅಲಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ನಾವು ಹೇಳಿದ ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಅದುವರೆವಿಗೂ ನೀನು ಜೀವಂತ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಜೊತೆಗಿರೋಣ” ಎಂದರು.

ಅಗಲೇ ಕತ್ತಲಾವಿಸಿತ್ತು. ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗಿಮವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಚಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಮಂಜು ಸಹ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅಲಿಗೆ ಚಳಿ ಮತ್ತು ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆ ಮೊದಲಾಯಿತು.

“ಈ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ದೆನ್ಯಗಳಿಂದ ಆಗುವ ತೊಂದರೆ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕವೇ? ಬೆಳಗ್ಗೆ ಪಂದ್ಯ ಗೆದ್ದಕೂಡಲೇ ನೂನರು ಉಣ್ಣುವಷ್ಟು ಊಟಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಂಡ ಆಲಿ.

ರಾತ್ರಿಯಾದಂತೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ದೀಪಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರಿಹೋದವು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಹಡಿ ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾತ್ರ ದೀಪ

ಆರದಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಆಲಿ. ಆ ಕೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವರೋ, ಏಕೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವರೋ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಚಳಿ ಮತ್ತು ಹಸಿವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ಆಲಿ. ಏಕೋ, ಏನೋ ಆ ದೀಪ ಬೆಳಗಿನಜಾವದವರೆವಿಗೂ ಆರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂತೂ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಆಲಿಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಸರ ಕತ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು.

ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಆಲಿ “ಹಸಿವು ದಹಿಸುತ್ತಿದೆ; ಪಂದ್ಯ ಗೆದ್ದೆ. ನನಗೆ ಊಟವಿಡಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಬೇಗಮಾಡಿ” ಎಂದ.

“ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಆತ್ತ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕು. ಸರಿ, ನಾವು ಹೇಳಿದ ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನು ಪಾಲಿಸಿದ್ದರೆ ನಾವು ಸೋತಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಹಾಗಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀನು ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿದಂತೆ” ಎಂದರು ಮಿತ್ರರು. “ಬೆಳಗಿನವರೆವಿಗೂ ಈ ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕಳೆದಿನಲ್ಲಾ, ಮತ್ತೇನು ನಿಯಮವಿದೆ?” ಎಂದ ಆಲಿ ಬೆರಗಾಗಿ.

“ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳು. ಬೆಳಗಾಗುವವರೆವಿಗೂ ನೀನು ಗಾಢಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆಯಾ?” ಎಂದರು ಮಿತ್ರರು.

“ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಯಾವುದೇ ವಿಸ್ತಾರದ ದೀಪವಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದರೆ ನೀವೇ ಸೋಡಿ” ಎಂದ ಆಲಿ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಅವರಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ.

“ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು? ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಒಂದಾನೊಂದು ಮಹಡಿಯ

ಮನೆಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪ ಬೆಳಗಾಗುವ ವರೆವಿಗೂ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆದರ ಬೆಳಕು ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. "ಆ ಮಾತು ನಿಜ" ಎಂದ ಆಲಿ. "ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಸೋತ ಹೋದೆ. ನೀನೇ ನಮಗೆ ಭೋಜನ ಕೂಟವೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದರು.

"ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಂದು ಕಾಂಡೀಲು ಉರಿಸಿದರೆ ಅದರ ಬೆಳಕು ನನಗೆ ಸಹಾಯವಾದೀತೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೋ ಹೇಗೆ?" ಎಂದ ಆಲಿ ನಿರ್ಘಾಂತನಾಗಿ.

"ಒಂದು ಮೈಲೋ, ಎರಡು ಮೈಲೋ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದವರೆವಿಗೂ ಆ ಬೆಳಕು ನಿನಗೆ ಕಾಣಬರುತ್ತಿರಲು ನೀನು ಗಾಢಾಂಧ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು?" ಇದು ಮಿತ್ರರ ಸವಾಲು.

ತನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೂಳಿಸಲು ಆವರೇ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದವರೆವಿಗೂ ಕಂಡೀಲನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ತನಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ಆಲಿ ಆಗ ತಿಳಿಮಕೊಂಡ.

"ನಾನು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತೆನೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ, ಸರಿ, ಉಟದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನೀ ವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ನಿಮಗೆ ಭರ್ಜರಿ ಉಟ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಕಡೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ಅಮಾಯಕನಾದ ಆಲಿಯನ್ನು ಮೋಸ

ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಡೆತಣವನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿದೆವೆಂದು ಆನಂದಗೊಂಡು ಆ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ಉಟದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಆಲಿ ಅವರಿಗೆ ನುರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಸ್ನಾಗತ ಬಯಸಿ, ಸುಖಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಆ ಮಾತು, ಈ ಮಾತು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಸಂಭಾಷಣೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಡೆದ ತರುವಾಯ ಅತಿಥಿಗಳು "ಇನ್ನೂ ಅಡಿಗೆಯಾಗಿಲ್ಲವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಲಿ ಲಗು ಬಗನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು "ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ" ಎಂದ. ಮತ್ತೆ ಪ್ಲಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹರಟೆ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆಲಿ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಂದು "ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ" ಎಂದ.

ಚಂದಮಾಮ

ಸೂರ್ಯನು ಸತ್ತಿರುವ ಮೇಲೆ ಬಂದ. ಆತಿ
 ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ಆಲಿಯು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಹಸಿವಿನ
 ಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಲಿ
 ಐವಾರುಪಾರಿ ಅಡಿಗೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
 ಬಂದು “ಇನ್ನೇನು ಆಯಿತು” ಎಂದನೇ
 ಪೊರತು, ಅಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಸಿತು ಎಂಬ
 ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೆ ಆಲಿಯು
 ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು “ಅಲಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೋ
 ಆಯಿತು; ಭರ್ಜರಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡದೂ ಮಾಡಿ
 ಸುತ್ತಿರುವೆತಾನೇ?” ಎಂದ:

ಆಲಿ ತಾನು ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಂಸ
 ಮುತ್ತು ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದ.
 ಆತಿಗಳು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ
 ಮಾಡಿ ಕೊಡಿದರು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು.
 ಆಲಿ ಮತ್ತೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು
 “ಆಗಿಯೇ ಹೋಯಿತು” ಎಂದ.

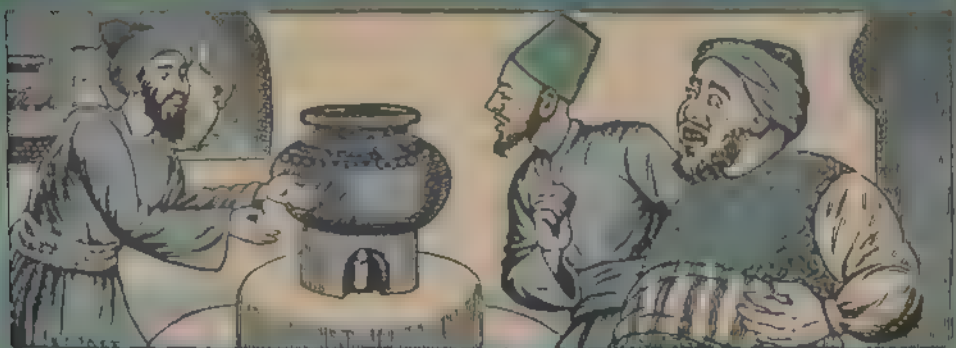
ಆಲಿಯು ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಇನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗ
 ಲಿಲ್ಲ. “ಎಲ್ಲಿ, ನೀನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದುಪಾರಿ ನೋಡೋಣ.”
 ಎಂದು ಎದ್ದರು. ಆಲಿ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು

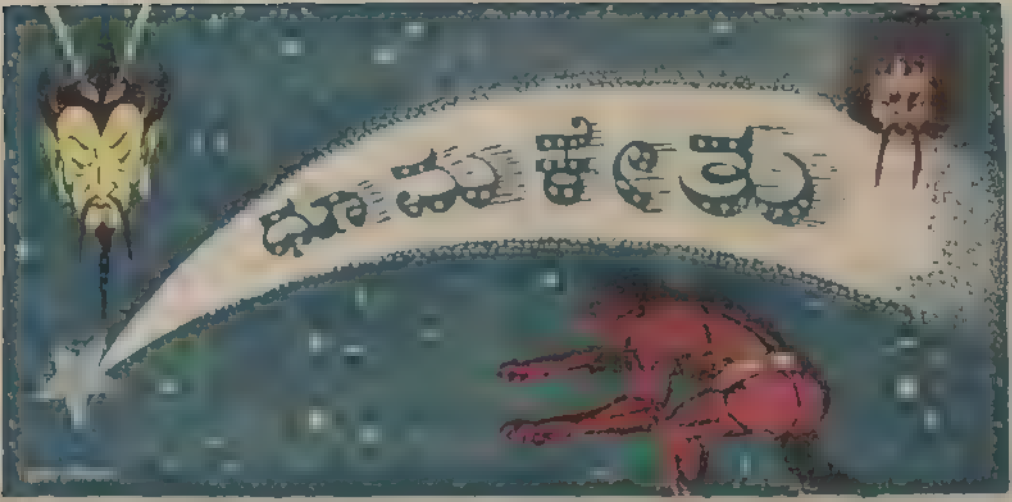
ಹೋದ. ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಆಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಂಸ ಮತ್ತು ಪದಾರ್ಥ
 ಗಳಿದ್ದುವು. ಬಾಂಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸೌದೆ ಯಿರ
 ಲಿಲ್ಲ; ಬೆಂಕಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದೇ
 ಒಂದು ಕಂಡೀಲು ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ!

“ಅರೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಮಗೆ ಆಗ
 ಬೇಕಾದ ಅಡಿಗೆ ಈ ಕಂಡೀಲಿನಿಂದ ತಯಾರು
 ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಎಲ್ಲಾ ನೋಡು,”
 ಎಂದು ಆ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಗಾಡಿದರು

“ಗೆಳೆಯರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನಗೆ
 ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಮೆಲು ದೂರ
 ದಿಂದ ಗಾಢಾಂಧಕಾರವನ್ನು ಕೊಲಗಿಸುವ
 ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕಂಡೀಲಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ
 ಇವರು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಸುಖೋಪವೇಷದ ಅಡಿಗೆ
 ಮಾಡಲು ಆಸಾಧ್ಯವೇ? ನನ್ನ ಊಟವೇನೋ
 ಆಗಲೇ ಆಯಿತು. ಅವಸರ ಪಡದೆ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಕೊತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವೂ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಭೋಜನ
 ಮಾಡಬಹುದು” ಎಂದ ಆಲಿ.

ಆಲಿಯು ಮಿತ್ರರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು
 ಕೇಳಿ ನಾಚಿ, ಬಂದದಾರಿ ಹಿಡಿದರು.

7

[ಅಗ್ನಿ ಸರ್ವತಃ ಸಮಮಂದ ದೂರವೇಶ್ವರ ಸಿಕ್ಕೊಂಡ. ಒಮ್ಮೆ ಮೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರಸೇನನೂ ಸೈನಿಕರೂ
ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಮರವಲ್ಲ ಸೇತು ಹವ ಮನಸ್ಸನ್ನನ್ನು ಕಂಡರಲ್ಲಿವೆ? ಅನಂತ ಹಳ್ಳಿಯ ಗುರುತು
ಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೋಗುವವರಿಗೆ ಆನೆಗಳ ಮಂಡೆ ಕವಿರಾಯತು. ಅವರು ಮರನೊಂದರು.
ಮತ್ತೆ ನೆ (ದಿವರೆ ಆನೆಗಳಿಂದ ಹಚೆಯ ಗುರುತುಗಳು ಮಾಯವಾಗಿವೆ). ತರುವಾಯ—]

ಸಮರಸೇನನೂ, ಸೈನಿಕರೂ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ
ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟರು. ಆನೆಗಳ
ಕಾಲಿನ ತುಳಿತದಿಂದ ನಲುಗಿಕೊಂಡ ರೆಂಬೆ
ಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ.
ಅಗ್ನಿ ಸರ್ವತಃ ಸಿಕ್ಕಬ್ಬ ನಾಗಿದೆ. ಅದರ ದೂರ
ದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಸುಡುತ್ತಿರುವುದು
ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ನಿರುತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು.
ತಮ್ಮ ಹಡಗುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ಪೂರ್ವ
ತೀರವನ್ನು ಸೇರುವ ಆಶೆ ಮಣ್ಣುಗೂಡಿತು.
ರಾಂತ್ರಕರ ಸೀತೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವೆಂದು

ಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ.
ಒಂದು ಕಡೆ ಕ್ರೂರ ಮೃಗಗಳ ಕಾಟ,
ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಲಾಮುಖಿಯ
ಜಂಜಾಲ, ದಾಟಲಸಾಧ್ಯವಾದ ನದಿ, ಹಿ,
ಎಲ್ಲಾ ಎಡರು ಕೊಡರುಗಳೇ! ಈ ಪ್ರೇಮದ
ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಡೆ ನಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ
ಮಾನವರ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣವೆಂದರೆ
ಆ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ವಿಫಲವಾಯಿತು.

ಸೈನಿಕರಿಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಕಾಯಕನ ಕಡೆಯೇ
ನೋಡ ತೊಡಗಿದರು. ಇಂತಹ ಏನೂ
ತೋರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿರನ್ನೂ

‘ಜಂ ದ ಮಾ ಮು’

ಅಕ್ಕಿಯು ಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಅರ್ತನಾದ
ಭಂಡು ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ಕಾಲ್ಪರ್ನಿ ಮಹಾಕ
ಯದ್ವು. ಅರ್ತನೇ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ಮಾನವನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ತಾರ.

ಸಮರಸೇನನು ಕೂಡಲೆ ಮರದ ಕೆತ್ತ
ಕೆತ್ತರ "ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು" ಎಂದು,
ಅರ್ತನಾದ ಕೇಳಿಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಲು
ಪ್ರಾಣಭಸಿದನು ಸ್ಥಿತಿಗೊಂಡ ಕಹ ತಮ್ಮ
ಮದಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾಯಕ
ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ
ಹೋದಂತೆ ಅ ಮಾನವ ಕುಂದು ವಿ ಅವರ
ವಾಕ್ಯವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರೇಳುರು ಒಂದು
ಕಡೆ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಒಂದ ಭೀಕರ

ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವರನ್ನು ಭಯಕಂಪಿತರನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣೇ ಯಾವುದೋ
ಒಂದು ದೂರದ ಆಶೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ
ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಆ ಮಾಯಾದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ
ಕೊಕ್ಕುಕೊಡಲಿನೇನಾಗಿ ಅವರು ಪ್ರಾಣ
ಪೋಷಿಸಿರುವ ಮಾನವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿ
ತ್ತಾರೆ' ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಮಾದಕರಾದ
ಅವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಪಾಪ, ಯಾರೋ ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು
ಕೊಡಿಸಿ, ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದಾರೆ.
ಅಂತಹ ವಿಷವಾಸುಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಅವನನ್ನು ಭಕ್ತರು ಎದ್ದಾರೆ ಕೋಳಿಗಳು
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿವೆ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕುದ್ವಾಳ
ಯಾದ ಅಕ್ಕಿಯೊಡ್ಡಿದ ಒಂದು ಭಯಂಕರ
ವಾದ ಹುಲಿಯೂ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.
ಅ ದುರದೃಷ್ಟವ ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ತೋಳಗಳೂ,
ಮತ್ತು ಹುಲಿಯೂ ಭೀಕರ ಕಾಳಗಮಾಡು
ತ್ತಿವೆ. ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಗೊಂಡು ಆ
ಮನುಷ್ಯ ಚೀರಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಸಮರಸೇನನು ಕ್ರೋಧಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಸಿತಿ
ಯನ್ನು ಆಹ-ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಹುಲಿಯು
ಪಂಜದ ಎಟಿಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ತೋಳ ಅರ
ವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಅವ
ಗಳನ್ನು ಕೊಂದಬಳಿಕ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ
ಮಾನವನ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಬಹುದೆಂದು
ಹುಲಿ ಕೋರಾಳು ವಾಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಡಮಾಡಿ
ದರೆ ಪ್ರಮಾದವೆಂದು ಅರಿತು ಸಮರಸೇನನು

ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹುಲಿಗೆ ಕೊಡೆದನು. ಆ ಪಟ್ಟಿಗೆ
ತಾಳಲಾರದ ಹುಲಿ ಬಿದ್ದುಹುಟ್ಟಾ ಕೆಳ-
ಬಿದ್ದು ಸತ್ತುಹೋಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಸೈನಿಕರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುಗಿ-
ದರು. ಹಸಿದಿದ್ದ ಶೋಕಗಳು ಅರಚುತ್ತಾ
ಅವರಮೇಲೆ ಹಾರಿದವು. ಸೈನಿಕರು ಬೆದರದೆ
ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖಡಗಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು
ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಚೆಲ್ಲಿದರು. ಅವು
ರಕ್ತ ಸಮರಸೇನನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆ
ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದನು.

“ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ
ಕಾಪಾಡಿದ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಹಾನ
ಭಾವರು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆವಿಗೂ ಮರೆತು ಅರೆಯ-
ವೆಂದು ಆತ ತನ್ನ ಕೃತ್ಯಗಳೆದುನ್ನು ಸೂಚಿ-
ಸುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದ.

ಆ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನೂ,
ಮಾತಿನ ಧೋರಣೆಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಸಮರ-
ಸೇನನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆತನು
ಆ ಮಾಯಾಪ್ತನಾದ ನಿವಾಸಿಯಾದ
ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಆತನು ಕುಂಡಲಿನೀ
ಪ್ರೀತನಾದ ನಿವಾಸಿಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ್ದರಿಂದ
ಮಾನವಂಟಾಯಿತು ಸಮರಸೇನನಿಗೆ.

“ನೀನು ಯಾವದೇಶದವನು?”

“ನಾನು...ನಾನು ಕುಂಡಲಿನಿ ದ್ವೀಪ
ರಾಸಿ ಆ ದೇಶದ ಸೇನಾನಾಯಕರಾದ
ಸಮರಸೇನರನ್ನೇ ತಾವು?” ಎಂದು ಆ

ದವಿಂದ ಕಷ್ಟ ಕೋಟಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವ
ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಊಹಿಸಿದರು.
ಒಂದು ನಾರದನಂತರ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜನ
ಸೈನಿಕರನ್ನು ಜೊತೆಗೂಡಿಸಿ, ಕುಂಭಾಂಡನ
ಸಾಯಕತದತ್ತ ಸಿಂಹಾಸನ ಹುಡುಕಲು
ಕಳುಹಿಸಿದರು. "

"ಯಾರು ಈ ಕುಂಭಾಂಡ? ಓಹೋ
ತೀಯಿತು. ಕುಂಭಾಂಡ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧಿ
ಪತಿಯೇ?" ಎಂದು ವಿಸ್ಮಯ ಸೂಚಿಸಿದ
ಸಮರಸೇನ.

"ಹೌದು, ಅವನಿಂದಲೇ ನಾನೀಗ ಈ
ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡೆ."
ಎಂದು ಸೈನಿಕನು ಹಲ್ಲು ಕಟಕಟ ಕಡಿಯುತ್ತ.

ಸಮರಸೇನನು ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತ
ನಾದನು. ಸೈನಿಕನಿಗೆ ಇದೇನೂ ಅರ್ಥವಾ
ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಆ ಪೂಜಕನು
ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ:

"ನಾವು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗಲ್ಲ ಈ ದ್ವೀಪ
ವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ತೀರದಲ್ಲಿ
ಹಡಗುಗಳನ್ನು ಸಿಲ್ಲಿಸಿವೆವು. ಕುಂಭಾಂಡನ
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ತೀರದ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವಂತೆ
ಕೇಳಿ ಇಬ್ಬರೇ ಇಬ್ಬರು ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಈ
ದ್ವೀಪದೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಪೂಜಕನು. ಆ ದಿನ
ವೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಆತನ ಬರವಿಗಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆ
ದೆವು. ಮಾನಸರು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕುಂಭಾಂಡ
ನೊಬ್ಬನೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ. ಬಂದ ತಕ್ಷಣ
ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲು-ಬಾಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಸಮುದ್ರ
ದೊಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಈ ಚೋದ್ಯ ನಮಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟ ಇಬ್ಬರು ಸೈನಿ
ಕರು ವಿನಾದರೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು.
ನಾವು ಆತನನ್ನು ಕೇಳಲು, ಅವರನ್ನು ಕಾಡು
ಜನರು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಸಮಾಧಾನ
ಹೇಳಿದ. ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಆ ರೀತಿ
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಸೆಯಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು
ಕೇಳಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಕುಂಭಾಂಡನು ತಾನು
ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಎಂತಲೂ, ಕಾನೇನು ಮಾಡಿ
ದರೂ ಯಾರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ
ವಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕಾಗುವಾಗ ನುಡಿದನು.
"ಹಾಗಾದರೆ ಕುಂಭಾಂಡನೂ ಸಹ ತನ್ನ

***** ಹಿಂದಮಾನು *****

ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಿದನೇನು?" ಎಂದು ಸಮರಸೇನ ಕೇಳಿದ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ.

"ಇರುವ ಗಮ್ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ! ಆತನು ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡ. ನಾವು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಲು, ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ತನ್ನ ಗಾಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಿತವಿದಂತಾಗುವದೆಂದು ದರ್ಭಾಳುಸಿದ. ಆ ಕುಸಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಗಾಡುಗೊಡಲಿ, ಈಗಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಕಾಡುಜನರು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ನಾವು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ರಿಬ್ಬೆಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆತ್ಮರಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆವು.

ಆದರೆ ಕುಂಭಾಂಡನು ಆ ಕಾಡುಜನರಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗುವಂತೆ ನಮಗೆ ಅಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸೈನಿಕರು ಆ ಕಾಡುಜನರ ಈಟಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಉಳಿದವರು ರನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಅವರಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾದೆವು."

"ಹೋರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಕುಂಭಾಂಡನು ಬರಲಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ, ಸಮರಸೇನ.

"ಹಾಗೇನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶರಣಾಗತರಾದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಕಾಡುಜನರು ನಮ್ಮ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದರು.

ಕುಂಭಾಂಡನನ್ನು ಓಂದು ಪಲ್ಲಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಕೆಲವು ಕಾಡುಜನರು ಭುಜದ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಹಳ್ಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ನಾವು ಆ ಕಾಡುಜನರ ಬಂದಿಗಳಾಗಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ವಿದ್ರೋಹಿ ಕುಂಭಾಂಡನು ಅವರ ರಾಜನಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾಡುಜನರಿಗೆ ಅವನು ಒಬ್ಬ ಕೇಳದರೆ ಅದೇ ಕೇಳದವಾಕ್ಯ. ಈ ಕುಂಭಾಂಡನು ಅವರನ್ನೇರಿ ಇದು ಅದಿಕಾರವಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರ ಕೈಗೆ ಪಡೆದನೋ ನಮಗೆ ಆಗ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ."

"ಆದರೆ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆ ಆಯಿತು. ಆ

***** ಚಂದನಾಮು *****

ಕಾಡುಜನ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಕಂಡರಿಯರು. ಮನುಷ್ಯ ಕದಲದೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲೆಯೇ ಇರುವ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನಾಗಲೀ, ಜಂತು ವನ್ನಾಗಲೀ ಬಾಣದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವವ. ಅವರಿಗೆ ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಈ ಮಹಿಮೆ ತನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಇರುವದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಅವರಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆಯುವಸಲುವಾಗಿ, ಕುಂಭಾಂಡನು ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣಗಳನ್ನು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದ.

“ಈ ರಹಸ್ಯವು ಆಗಲೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಒಂದುದಿನ ಅಡವಿಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲಾ ತಮಡೆನಗಾರಿಗಳ ಶಬ್ದದಿಂದ ನೊಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೂರಾರು ಕಾಡುಜನರು ನಾವಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿನ ಮುಂದೆ ಆ ದುರುಳ ಕುಂಭಾಂಡನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು!

ಎಲ್ಲೋ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಒಂದು ಗರುಡಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಾಣಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿಸಿದ. ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು

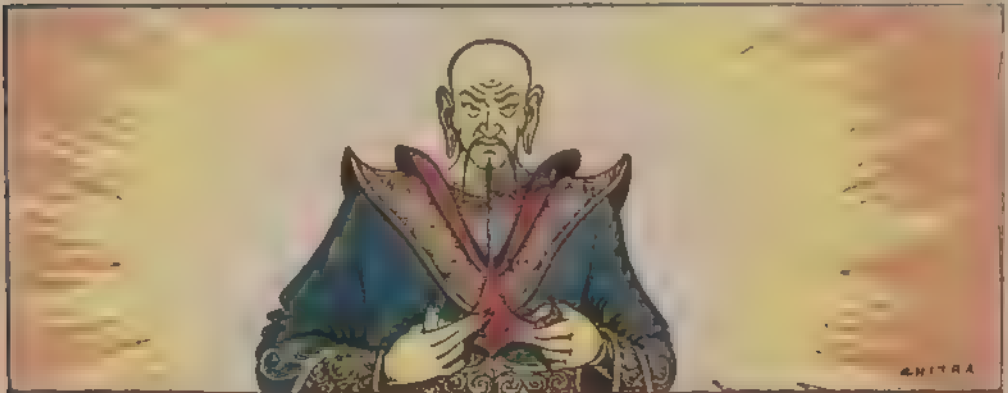
ಯನ್ನು ಅಂಬಿನಿಂದ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳೆಂದರೇನೋ ತಿಳಿಯದೆ ಆ ಅನಾಗರೀಕರು ಕುಂಭಾಂಡನ ಸುತೃಲೂ ನೆರೆದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನರ್ತನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ದ್ವೀಪದ ರಾಜನಾಗಬೇಕೆಂದು ಕುಂಭಾಂಡನ ಹವಣಿಕೆ.”

“ಕಾಡುಜಂತುಗಳು, ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತಗಳು, ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಮಾಂತ್ರಿಕರ ಹೊರತು. ಇನಿದೆ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ” ಎಂದ ಸಮರಸೇನ.

“ಎನು, ಮಾಂತ್ರಿಕರೇ?” ಎಂದು ಭಯ ಕಂಪಿತನಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಆ ಸೈನಿಕ. “ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೇ? ನಮ್ಮನ್ನು...”

ಅಪ್ಪಣ್ಣ! “ಕೇಳುವುದು ಮೂತ್ರವಲ್ಲ. ನೋಡಲೂಬಹುದು ಬೇಕಾದರೆ” ಎಂಬ ಕಂಠನಾದ ಆ ಪ್ರಾಂತದವನಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಘನಿಸಿತು ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಚತುರ್ವೇದವು ತನ್ನ ಟೋಪಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವರಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಮನೆಯ ಆಡಳಿತ

ಹಿಂದೆ ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ದಂಡಪಾಣಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದನು. ಆತನ ವೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ದೇವಮ್ಮ. ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ವರು ಕುಮಾರರು. ನಾಲ್ವರಿಗೂ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಸೊಸೆಯರು ಸಂಸಾರಮಾಡಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

ದೇವಮ್ಮ ಮನೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತುಂಬಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಅನಂತರ ನಾಲ್ವರು ಸೊಸೆಯರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡುವುದು ಆಕೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಾತಾಯಿತು. ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆದೇ ಆಕೆ ಗೊಂದು ಭಾರೀ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ದಂಡಪಾಣಿ ಗ್ರಹಿಸಿ, ನಾಲ್ವರು ಸೊಸೆಯರನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಆತನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸೊಸೆಯನ್ನೂ ಕರೆದು, ತಲಾ ಐದೈದು ಭತ್ತದ ಕಾಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, “ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಹಿರಿಸೊಸೆ ರಾಮಮ್ಮ ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು: “ಮನೆ ತುಂಬಾ ಸಮಾಧಾನ್ಯವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾನಂದಿರು ಯಾವ ಕ್ಷಣ ಕೇಳಿದರೂ ಐದು ಭತ್ತದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ತಂದು ಕೊಡಬಹುದು. ಈ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಭತ್ತದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದೇನುಮಹಾ!” ಎಂದು ಮಾನಂದಿರು ಕೊಟ್ಟ ಐದು ಭತ್ತದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಮೊರಗಿಸಿದಳು.

ಎರಡನೆಯ ಸೊಸೆ ಲಕುಮಮ್ಮನೂ ಸಹ ರಾಮಮ್ಮನಂತೆಯೇ ಯೋಚಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಭತ್ತದ ಕಾಳನ್ನು ಅಚೆಗೊಳಿಸಿದಳು, ಮೊಟ್ಟು ತೆಗೆದು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

ಮೂರನೆಯಾಕೆ ಕಾಮಮ್ಮ ಮಾನಂದಿರು ಕೊಟ್ಟ ಭತ್ತದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ತನ್ನ ಸೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಳು.

ನಾಲ್ಕನೇ ಸೊಸೆ ಶಾಂತಮ್ಮ ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿದಳು: “ಮಾನಂದಿರು ಕೊಟ್ಟ ಈ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕೇಳುವರೋ ಏನೋ

ಚಿ ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ

ತಿಳಿಯದು. ಭತ್ತವನ್ನು ಆ ಕೃಷಿಮಾಡಲು, ಅಥವಾ ನಾಟಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭದ್ರಪಡಿ ಸುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಈ ಕೇವಲ ಐದು ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲೆನ್ನುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ. ಆದುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುತ್ತ ವೆಂದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು ಎಂದರ್ಥವಿರ ಬಹುದು! ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ಶಾಂತಸ್ವ ತನಗೆ ಮಾವಂದಿರು ಕೊಟ್ಟ ಭತ್ತದ ಕಾಳು ಗಳನ್ನು ತೆರುಮನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಶಾಂತಸ್ವನ ತೆರುಮನೆಯವರು ಆ ಐದು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ, ಐದುತೆನೆ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಸಸಲು ಬಂದಾಗ ಕೊಯ್ದರು. ಮಾರನೇಯ ವರ್ಷ ಕಾಳು ವಾಪಸು ಬೇಕೆಂದು ಸುದ್ದಿ

ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬಂದ ಸಸಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೀಜಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಮಾರನೇಯ ವರ್ಷ ಭತ್ತ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು.

“ಏನೊಂದ್ರೆ, ನಾನು ಮುದುಕಳಾದೆ. ಇನ್ನು ಮನೆಯ ಆಡಳಿತ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಸ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸೊಸೆಯಂದಿರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಬೇಕೋ ಕೇಳುನೆಂದು ಕೇಳಿ ಐದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಇನ್ನಾವರೂ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದಳು ದೇವಮ್ಮ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ.

ದಂಡವಾಣಿ “ಸರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಜೋಪಾನವಾಗಿಡುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟ ಐವೈದು ಭತ್ತದ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ತರುವಂತೆ ಸೊಸೆಯಂದಿರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಹಿರಿಯಸೊಸೆ ರಾಮಸ್ವ ಮತ್ತು ಲಕುಮಸ್ವ ಕಣಜದಿಂದ ತಲಾ ಐವೈದು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಂದು ಮಾವನ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಮೂರನೇ ಸೊಸೆ ಕಾಮಸ್ವ ತನ್ನ ಸೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತಳಬಾಗದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಪ್ಪ ಗಾದ ಬತ್ತದಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಂದು ಮಾವನ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು.

ದಂಡವಾಣಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ “ಇವು ನಿಜವಾಗಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟವೇ?” ಎಂದು ಸಂದೇಹದಿಂದ ಕೇಳಿದ. ರಾಮಸ್ವ ಲಕುಮಸ್ವ ತಂದಿಟ್ಟ ಭತ್ತದಕಾಳುಗಳು ಹೊಸ ಬೆಳೆಯ ದಾಗಿದ್ದು ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿದ್ದವು. “ಇವು ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಬೀಜಗಳಲ್ಲ. ಏನಾಯಿತು

ಚಂದಮಾಮ

ನಿಜ ನುಡಿಯಿರಿ” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದ ದಂಡಪಾಣಿ. ಅವರು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ತಿಳಿಸಿದರು.

ದಂಡಪಾಣಿ ಕಿರಿಯಸೊಸೆ ಶಾಂತವ್ವನನ್ನು ಕುರಿತು “ಎಮ್ಮಮ್ಮಾ, ನಾನು ಜೋಪಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟ ಭತ್ತವಕಾಳುಗಳು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ತೌರು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವೆನು. ಎರಡು ದಿನ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು ಶಾಂತವ್ವ. “ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ ದಂಡಪಾಣಿ.

ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಶಾಂತವ್ವನ ತೌರು ಮನೆಯಿದ್ದ ಊರಿನಿಂದ ಐವತ್ತುಗಾಡಿ ಭತ್ತ ಬಂದು ದಂಡಪಾಣಿ ಮನೆಮುಂದೆ ಇಳಿಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾದರು.

ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಐದು ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದುದರಿಂದ ಈಗ ಐವತ್ತುಗಾಡಿ ಭತ್ತ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. “ನೋಡಿದೆಯಾ? ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಕೆ

ಯನ್ನು ಶಾಂತವ್ವನಿಗೆ ಕೊಡು. ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಭದ್ರಪಡಿಸಬೇಕೋ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ” ಎಂದು ದಂಡಪಾಣಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ಉಳಿದ ಮೂವರ ಮಾತೇನು? ಅವರಿಗೂ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಡವೇ?” ಎಂದಳು ದೇವಮ್ಮ.

“ರಾಮವ್ವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಬಿಡುವುದು ಕೆ. ಕಸಗಿಸಿ ಗುಡಿಸಿ ಮನೆ ಜೊಕ್ಕಟವಾಗಿಡುವ ಕೆಲಸ ಆಕೆಗೆ ವಹಿಸು. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ದನ್ನು ಜನುಭವಿಸುವ ತರಬೇತುಗಳು. ಆಕೆಗೆ ಪಾಕಶಾಲೆಯ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಮಾಡು. ಕಾಮವ್ವ ಪ್ರತಿದಿನವನ್ನೂ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಣಾಡಬ್ಬಳು. ಉಗ್ರಾಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಕೆ ಸೊಗುಸಾಗಿ ವಹಿಸುವಳು” ಎಂದ.

ದೇವಮ್ಮ ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಸೂಸೆಯ ರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಂಚಿ ತಾನು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಕೆಯಿಂದ ವಿರಮಿಸಿ ರಾಮನಾಮ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ದೇವನವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಯಾಗಿ ಕಳೆಯಹತ್ತಿದಳು.

ಕೃಷ್ಣ ನಮೋ

ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾತ
ದೇವಕೀಯ ಕಂದನವನು
ಕಾಳಿಂಗನ ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ
ಪಶುಗಳನ್ನು ಕ್ಯಾದ ಗೊಲ್ಲ
ಪೂತನೀಯ ಪಾಲನುಂಡು
ಮಾರಿಯವಳ ಕೊಂದ ವೀರ
ಗೋಪಿಯರಾ ಮನೆಯ ನುಗ್ಗಿ
ಕದ್ದು ಬಿಟ್ಟ ತಂದ ಕಳ್ಳ
ಕೊಳಲನೂದಿ ಮರದ ಬುಡದಿ
ಹರುಷದಿಂದ ನಲಿದ ಗೋಪ
ಮಾವ ಕಂಠಾಸುರನ ಕೊಂದು
ಧರೆಗೆ ಶಾಂತಿ ನೀಡಿದವನು
ವೀರ ವಿಜಯ ಧುರವನಲಿಸೆ
ತತ್ತಬೋಧೆ ಮಾಡಿದಾತ
ಪಾಂಡವರ ಭಾವನಾಗಿ
ತನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಬೀರಿದಾತ
ಕಾರವರಾ ನಾಶಗೈದು
ಲೀಲೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೋರ್ದ
ಗೀತೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಿ
ನೀತಿ ಬೋಧೆ ಮಾಡಿದಾತ
ನರಕಾಸುರ ವಧೆಯಗೈದು
ನಿರುತ ಸುಖವ ನೀಡಿದಾತ
ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪವನ್ನು
ತಂದುಕೊಟ್ಟ ವೀರಪುರುಷ
ಸರ್ವಶಕ್ತ ವಿಶ್ವರೂಪ
ವಿಶ್ವಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ ನಮೋ |

—“ ಕಂಪಾಜ ” ಬೆಳ್ಳಾರೆ

ಕಟ್ಟಬಲ್ಲವರಿಗೆ

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಕೊಟ್ಟವದ ಕಟ್ಟಿದ್ದು :-
ಅಕ್ಕಿತರು ಅಂಗಡಿಗೆ
ಜಿಕ್ಕುಹುದುಗೆ ನಡೆಯುತಿರಲು
ತಕ್ಕರವನ ಮುತ್ತಿದಾಗ
ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಹುದುಗನತ್ತ
ದನಿಯ ಕೇಳಿ ಬಡಿಗೆಬೀರ
ಜಡದಿಯೋಡಿ ಯವನಾಕ್ರಂ
ದನವಂ ಸೀಳುತ್ತ ಗರ್ಜಿಸಿದ ಹೆದ್ದನಿಯಂ.

—“ ಜಲಜಾ ”

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿಗೆ:

ಕಳಕೊಂಡಾಡಿದರು ಹಳ್ಳಿಮಂದಿಗಳೆಲ್ಲ
(ಈ ಕಡೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ
ಬರುವಂತೆ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಸೊಲ್ಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ
ಅಗಪ್ಪು 5 ನೇ ಕಾರಿಕೆಸೊಳಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು.
ಉತ್ತಮವಿದ್ದುದನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇನೆ)

ಚುಟಕಗಳು

ಬಣ್ಣದ ಬೊಂಬೆಯ ನಾತಂದೆ,
ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಾ ನಂದೆ.
ಮುದ್ದಿನ ಬೊಂಬೆ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು ಹಿಂದೆ
ಅಳುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ.

—ಜಿ. ಜಿ. ಹೆಗಡೆ

ಸೇರವಲಕ್ಕಿಯ ಪಕಾಪಕಾ
ತಂದನು ಆದರೆ ಏನು ಸುಖಾ ?
ನೀರನು ಕುಡಿದು ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರಿಸಿ
ಕಾರಿದನೆಲ್ಲಾ ಬಕಾಬಕಾ !

—ಎಂ. ಎ. ಸನದಿ

ನೀತಿ ರಪ್ಪಿದವನು

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಸಾರಿ ಮಣಿಪುರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಶಶಾಂಕನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಶಶಾಂಕನಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಂತೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾರೂ ಸಂತೋಷವೆಂದಿರುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆವಿಗೂ ಜನರು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಯಾರ ಮುಖವಲ್ಲೂ ಗೆಲುವು ಕಾಣಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಈ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಹರ್ಷಚಿತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿ?” ಎಂದು ಶಶಾಂಕನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ರಾಜನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಎರಡು ದಿನ ಗಡುವಿತ್ತು ಆ ಅವಧಿ ಯೋಳಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವು ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡ

ದಿದ್ದರೆ ಆತನ ಕುತ್ತಿಗೆಯಮೇಲೆ ತಲೆ ಯಿರಲು ಆಹುತೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ ರಾಜ.

ಮಂತ್ರಿಗೆ ಏನೂ ತೋರದೆ ಕಾಡಿಗೆ ಓಡಿದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮುನೀಶ್ವರನು ಕಾಣಿಸಿದ. ಮಂತ್ರಿ ಆತನಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅಯುಷಿಯನ್ನು ರಾಜನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದ. ರಾಜನು ಮುನೀಶ್ವರನಿಗೆ ಸಕಲ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಂತೆಂದನು :

“ಮುನಿವರ್ಯರೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಂತೋಷವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಅನಂದವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮರೇ, ನಮಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರುವ ಭಾಗ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನೀಶ್ವರನು “ಇಲ್ಲವೆಂದರೇನು ಮಹಾರಾಜ. ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ ರೊಬ್ಬರು ನೀತಿ ನಿಯಮ ತಪ್ಪಿದರೆ, ಅನಂತರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವು

ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಹರಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ನಿನಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನೂ, ಮಂತ್ರಿಯೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಧರ್ಮದದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗಿನಜಾವ ರಾಣಿ ಕಿರು ನಗೆ ಬೀರುತ್ತ ಎದ್ದು ಬಂದು ಶಶಾಂಕನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು. ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಇದ್ದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ತತ್ಕ್ಷಣ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದ. ಹೊರಗೆ ಬರುವವೇಳೆಗೆ ಸೇವಾಧಿಪತಿ, ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಗೊಳ್ಳನೆ ನಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು, ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ

ಸಂತೋಷ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ನೀತಿಸಿಯಮವನ್ನು ತಪ್ಪಿದರೋ ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಮಂತ್ರಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದ. ಯಾರೂ ನೀತಿತಪ್ಪಿದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ.

ಶಶಾಂಕನು ವಿಧೂಷಕನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. “ನೀನು ಇಷ್ಟು ದಿನವೂ ನಮ್ಮ ಸೂತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಗಿಸುವ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿನ್ನೆ ಹಿಬ್ಬ ಮುನೀಶ್ವರನು ಬಂದನು. ಆತನು ಬಂದಾಗಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಬಂತು. ಗೆಲುವು ಬಂತು. ನೀನೀಗಲೇ ಆತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ವಿಧೂಷಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ವಿಧೂಷಕನು ಹೋಗಿ ದಿನ, ವಾರಗಳು ಕಳೆದವು. ಆತನು ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ರಾಜ. ಆತನೂ ಸಹ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಾದರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಆಮದರಿಂದ ರಾಜನು ಸ್ವತಃ ಹೊರಟು ಮುನೀಶ್ವರನ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ತಲುಪಿದ. ಉಳಿದವರಂತೆ ರಾಜನೂ ಎಷ್ಟು ದಿನ ವಾದರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿಬರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು

ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಣಿ ಹೆದರಿದಳು. ಯುವರಾಜನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು ಆಕೆಗೆ. ಆದರೆ ಇವಳು ಒಬ್ಬನೇಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಷ್ಟರೇ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಾರಸುದಾರರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಕೆ ತುಸು ಹಿಂತೆಗೆದಳು. ಇವೇ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ಆಕೆ ಕಳವಳಿಹತ್ತಿಳಿದಳು.

ಮಣಿಪುರರಾಜ ಕ್ಕೆ ವಕ್ಕದ್ವೇ ಒಂದು ಸಾಮಂತರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಆ ಸಾಮಂತರಾಜನು ತುಂಬಾ ಬಲಶಾಲಿ. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಶರಾಂಕನಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಆ ಸುಸಮಯ ಒದಗಿಬಂದಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಣಿಪುರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದ.

ಬೇರೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ರಾಣಿ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಯುವರಾಜನು ಮುನೀಶ್ವರನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜನೂ, ಮುನೀಶ್ವರನೂ ಚದುರಂಗವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಸೋತುಹೋದ ಮಂತ್ರಿ, ವಿದೂಷಕರು ಸಸ್ತೆಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಟ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!!

ಯುವರಾಜನು ಆತುರದಿಂದ ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಕೂಡಲೇ ಮೊರಡುವಂತೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಆವಸರಪಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ರಾಜನು “ಮತ್ತೆರಡು ಆಟ ಆಡಿದಕೊರತು ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಲಾರೆ” ಎಂದ. ತಂದೆಯ

ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಎದ್ದುಬರುವಂತೆ ಕಾಗುಸಿಲ್ಲ. ಶತ್ರುಗಳು ಕೋಟೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ತಾನೇ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಶತ್ರುವಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಆ ಸಾಮಂತರಾಜನದು ಭಾರಿ ಸೈನ್ಯ. ಆತನು ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ ಹೌದು. ಅದುದರಿಂದ ಆತನು ಯುವರಾಜನನ್ನು ಲೀಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ ಮೋಲಿಸಿ, ಸೆರೆಹಿಡಿದ. ಸೆರೆ ಸಿಗದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲವು ಮಣಿಪುರದ ಸೈನಿಕರು ಶರಾಂಕನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಯುವರಾಜನಿಗೊದಗಿದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಕೋಪದಿಂದ ತಪ್ಪನಾದ. ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜೊತೆ

ಚಂದಮಾಮ

ಮಾಡಿ ಶತ್ರುರಾಜನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದನು. ಶರಾಂಕನ ಯುದ್ಧನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಸಾಮಂತರಾಜನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ರಣರಂಗದಿಂದ ಕಾಲುತೆಗೆದ. ಕೂಡಲೇ ಶರಾಂಕನು ಮಗನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ, ತನ್ನ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ರಾಜನು ದರ್ಬಾರನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಮುನೀಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಕೊಡ ಹೋಗಲು, ಆತನು "ಎಲೆ ರಾಜನೇ, ಏಕೆ ಆಶೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದ ನಮಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ನೀಕೆ?" ಎಂದನು.

ತರುವಾಯ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಚದುರಂಗವಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ವಿಮೂಢಕರಿಗೆ ಪಾಸಿರಿಕ್ಕೆ ವಿಧಿಸಿದ. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಜಂಘಾಬಲ ಉಡುಗಿತು. ವಿಮೂಢಕ ತತ್ತರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಾದ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಚೇತರಿಸಿ ಕೊಂಡು "ಮಹಾರಾಜಾ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ವನ್ನು ಮರೆತು ನಾವು ಜೂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಮುಳು ಗಿದ್ದುದೇನೋ ತಪ್ಪೇನು. ಆದರೆ ಪ್ರಭುಗಳು

ಒಂದು ವಿಷಯ ಅಲೋಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ. ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಂದೆಸಮಾನನು. ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿ ಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಭುಗಳದೇ ಹೆಚ್ಚಷ್ಟೇ?"

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ದಂಗಾದ. ಕೂಡಲೇ ಅವರ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದೆ ವೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಈ ರೀತಿ ಚದುರಂಗವನ್ನು ಆಡಕೂಡದೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. "ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವೆಂಬುದು ಹೇಗೆ ಬರುವುದು ಮಹಾಪ್ರಭೂ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿ. ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆಪ್ತಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷ ವಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ.

ಮಾರನೇಯದಿನವೇ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿದರು. ಶರಾಂಕನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಂತ ಪುರದಲ್ಲಿ ಚದುರಂಗ ಆಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ರಾಜ್ಯಸಾಲನೆ ಸುಗುಮವಾಗಿ ಸುಗುತಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಬೇಡರವನ ಎದೆಗಾರಿಕೆ

ಹಿಂದೂನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಶಿಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ "ನಾಥಾ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಈ ಕಾಶಿಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವರೇ? ಇಷ್ಟು ಜನವೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಸಾಕಾಗುವುದೇ?" ಎಂದು ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪರಮುತನನು "ಎಲೈ ಅನಾಯಕೇ, ಕಾಶಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿ ಯೋಬ್ಬನೂ ಕೈಲಾಸ ಸೇರುವನೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವೆಯಾ? ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೊಂದ ಬಹುದು. ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬರಲು ಅರ್ಹನಾದವನು

ಯಾರೋ ನಿನಗೇಗ ತೋರಿಸುವೆನು" ಎಂದ.

ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಲದ ಮರದಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತರು. ಅಪಮಾನ ದೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ವೃದ್ಧನಂತೆ ಅವನು ಬಾಧೆಪಡ ತೊಡಗಿದನು.

ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಭಕ್ತರು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಈ ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳ ಕಡೆಯೇ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದವರಂತೆ ಚಾರಿ ಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯವಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಬಂದ. ಅತನನ್ನು ನೋಡಿ ವೃದ್ಧರು "ಅಣ್ಣಾ, ಇವರು ನನ್ನ ಪತಿ. ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ನೀರು ಸುರಿದು ಪುಣ್ಯಕಟ್ಟಿಕೋ ಆಪ್ತಾ" ಎಂದು

ಕಲ್ಲೂ ಕರುಗುವಂತೆ ಅಂಗಲಾಚಿದಳು. ಅವಕ್ಕೆ ಆ ಯಾತ್ರಿಕನು ಜಗುಪ್ಪೆಗೊಂಡು “ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಈ ಹಾಕಾದ ಬಿಕ್ಷು ಕರು. ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಾ ಕುಳಿ ತಿದ್ದರೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆಯೇ! ಬೋಗಸೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ನಿಮ್ಮಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಲೇ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೊರಟುಹೋದ.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದನಂತರ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತವರ್ಯನು ಬಂದ. ವೃದ್ಧಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಮರುಕಗೊಂಡು, ಗಂಗಾ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಆದರೆ ಆ ವೃದ್ಧಳು “ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ಗಂಗಾಜಲವನ್ನು ಸುರಿದು, ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು

ಉಳಿಸುವ ಮುನ್ನ ಒಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಕೇಳು. ನೀನು ಬುದ್ಧಿಬಂದ ತರುವಾಯ ಯಾವ ಪಾಪವನ್ನೂ ಮಾಡಿರಬಾರದು. ಹಾಗಾದರೆ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡು. ಸುಳ್ಳಾದ ಬೇಡ. ನೀನು ಸುಳ್ಳಾದಿದೆ ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಪತಿ ತೀರಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆ ಪಾಪ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ” ಎಂದಳು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆತನು “ಒಪ್ಪೊತ್ತು ಕೂಳಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳಂತೆ ನಿಯಮಗಳು! ಈ ಮುದುಕ ಮರಣಿಸಿದರೆ ಆ ಪಾಪ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ನನಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕಾಲುಚಾಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿ ತಿರುವ ಇವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಕೋಗಿ ಆಪಕಾರವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಅವನು ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ಹಿಡಿದ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ವರೆವಿಗೂ ಯಾರೂ ಆ ಮುದುಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತಾದನಂತರ ಒಬ್ಬ ಬೇಡರವನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಮಾಡಲು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ. ವೃದ್ಧಳ ದೀನಾಲಾಪನೆ ಕೇಳಿ ವೃದ್ಧನ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಜಲ ಸುರಿಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಆದರೆ ವೃದ್ಧಳು ತನ್ನ ವಿಚಿತ್ರನಾದ ಷರತ್ತನ್ನು ಹೇಳಲು, ಆತನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ.

ಆತನು ಆ ವೃದ್ಧರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಆತ

ನಿಗೆ ಅವರ ವದನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸು ಇರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

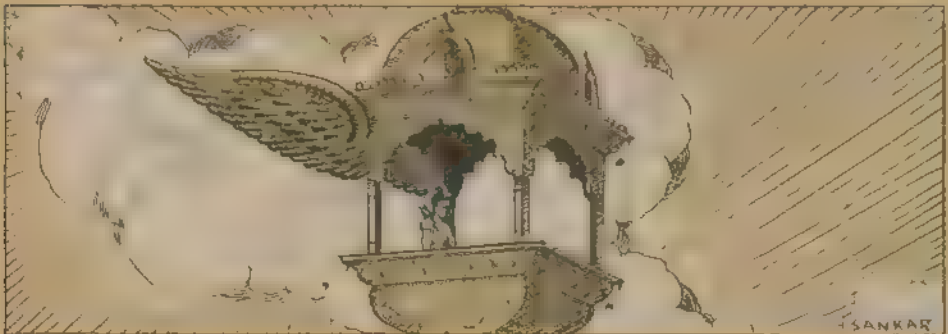
ಬೇಡರವನು ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ: “ಜನಿಸಿದಾಗಲಿಂದ ಮಾನವನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪಾಪಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪ ಮಾಡದವನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬೇಡರ ಚಾತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸೆ. ಭಗವಂತನು ನನಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕಸಬು ಅದು. ಈಶ್ವರನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ವೃತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಹೊಣೆಗಾರನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವೃದ್ಧರು ಸಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರಾದರೆ ಈ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಯಾರೋ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ನಾನು ಈವರೆವಿಗೂ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಂಪತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವರೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕೊಡುವ ತೀರ್ಥದಿಂದ ಈತನು ಮರಣಿಸುವನು. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳು ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತುರೊಂದಿಗೆ ಇದೂ ಸೇರಿ ನೂರಾಗು

ವುದು. ನಾನೆಣಿಸಿದಂತೆ ಇವರು ದಿವ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಾಪರಾಶಿ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು.”

ಈ ರೀತಿ ಹಿಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನು ವೃದ್ಧನ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಗಂಭೀರ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಹಾಕಿದ. ಆ ಕ್ಷಣದೇ ಆ ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ಮರಮೇಶ್ವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದರು.

ಆಗ ಮರಮೇಶ್ವರನು ಪಾಪ ತೀರ್ಮಾನದಿಂದಿಗೆ “ನೋಡಿದೆಯಾ, ಈ ಬೇಡರವನ ಎದೆಗಾರಿಕೆ. ಪವಿತ್ರವಾದ ಹೃದಯವುಳ್ಳವನಾದುದರಿಂದ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ನೀಗಿಕೊಂಡ. ನೆಪ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪೂಜಿಪುರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರು ನನ್ನ ಸಾಸಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾರರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬೇಡರವನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅಂತರ್ಧಾನ ಹೊಂದಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ಬೇಡರವನಿಗಾಗಿ ಹಿಂದು ಪುಷ್ಪಕ ವಿಮಾನ ಬಂದು ಅತನನ್ನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೇಳಿದ ಪುಣ್ಯಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಥೆಯಿದು :

ಹಿಂದೆ ಅಂಗರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೋಮವಾದನೆಂಬ ಆರಸನಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಅಜಾತಕುರ್ಯದಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನಿಂತುಕೊಯಿತು. ಅದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಪರಾತ್ತಾಪವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿ ಪುರೋಹಿತರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಳೆ ಬರುವಂತೆ ಏನು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸ ಕೇಳಿದನು. ಆಗ ಋಷಿಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು :

“ಅದಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ವಿಭಾಂಡಕಾಶ್ರಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಭಾಂಡಕನ ಕುಮಾರ ಯುಷ್ಮತ್ಯಂಗನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಯುಷ್ಮತ್ಯಂಗನಿರುವಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಮಳೆ ಬರುವುದೆಂದು ದೇವೇಂದ್ರನ ವರವಿದೆ. ಅವನು ಈವರೆಗೂ ಹೆಂಗುಸರನ್ನು ಕಂಡವನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ ತಂದೆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯ ನೋಡಿ, ಹೆಂಗುಸರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುತಂದು ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವತೆಗಳೂ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ.”

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆರಸನು ಕೆಲಮಂದಿ ಸುಂದರಿಯರನ್ನು ವಿಭಾಂಡಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾದೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಮಧುರವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಯುಷ್ಮತ್ಯಂಗನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಳು. ಅವನು ಅವಳು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಕೇಳಿದ. ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು ಉಟ್ಟು, ಅವಳೊಂದಿಗೆ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೊರಟ. ನದಿಯಮೇಲೆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಅವರೆಲ್ಲ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ರೋಮವಾದರಾಜನು ಯುಷ್ಮತ್ಯಂಗನಿಗೆ ಆದರೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಸುಗುಣಮಣಿಯಾದ ತನ್ನ ಮಗಳು ಶಾಂತೆಯನ್ನು ಆ ಮುನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದ.

ಯುಷ್ಮತ್ಯಂಗ ಅಂಗರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಿಡುವಾಗಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನಂತರ ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳು ನಡೆದು ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೃಪ್ತರಾದರು.

ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೋಡುವೆಂದ ಕರೆದೊಯ್ದುದಕ್ಕೆ ವಿಭಾಂಡಕನಿಗೆ ಕೋಪವೇನೋ ಬಂತು. ಆದರೆ ಯುಷ್ಮತ್ಯಂಗನಿಂದ ಹಚ್ಚಿಗಾಗಿ ಸುಫಲವಾದ ದೇಶವನ್ನೂ, ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವನ ಕೋಪ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಮಗನಿಗೂ ಸೊಸೆಗೂ ತುಂಬುಹೃದಯದಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ.

ನ್ಯಾಯಸೂತ್ರ

ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ನ್ಯಾಯ ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಯಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಧರ್ಮಪಾಲನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಮಂತ್ರಿಸಾಮಂತರು ಸುಖಾ ಸೀನರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಗರ ಹಾವು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು.

ನಾಗರಹಾವು ಕಾಣಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ಕೆಲವರು ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲುದ್ದುಕ್ತರಾದರು. ಅದರ ತಂದೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಯುವರಾಜನು ಅವರನ್ನು ತಡೆದು, ತನ್ನ ಬದ್ಧದಿಂದ ನಾಗರವನ್ನು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದನು.

ಹಾಗೆ ಎರಡು ತುಂಡು ಮಾಡಲು, ತಲೆಯಿದ್ದ ಮುಂಡದೊಂದಿಗೆ ಆ ನಾಗರವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ತನ್ನ ಹುತ್ತವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ನಾಗರಹಾವಿನ ಪತ್ನಿ ಪತಿ ಗೊದಗಿದ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಗೋಳಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಆಗ ಆ ನಾಗರ ತನಗೆ ಯುವರಾಜನು ಮಾಡಿದ ಅಪಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ :

ಕೆಲವು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಹಿಂದೆ, ಧರ್ಮ ಪಾಲನೆಂಬ ರಾಜನು ಧನಗಳಿಗಿರಿ ಎಂಬ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾನಧರ್ಮ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನೆಂದು ಕೀರ್ತಿಪಡೆದನು. ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯಿಸ ಬೇಕಾದಾಗ “ತನ್ನವರು, ಪರರು” ಎಂದು ಕೊಂಚ ನಾದರೂ ಭೇದಭಾವ ಶೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು, ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹಲ್ಲು’ ಇದೇ ಆತನ ನ್ಯಾಯಸೂತ್ರ. ಹಾನಿಹೊಂದಿದವನು ಯಾರೇ ಆಗಲೀ ಆ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹಾನಿಮಾಡಿದವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ

“ನನಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಕಟ್ಟಲೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ರಾಜನು ನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಮಗನಿಗೆ ತಿಕ್ಕೆವಿಧಿಸುವನು. ಆ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ತಪ್ಪನಾದ ಯುವರಾಜನನ್ನು ನೀನು ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೊದಲು ರಾಜನಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಿಳಿಯಹೇಳಿ, ನಂತರ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು.

ನಾಗರಹಾವಿನ ಹೆಂಡತಿ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಯುವರಾಜನು ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಯುವರಾಜನ ಕಂಠವನ್ನು ಬಳಸಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಭಯಕಂಪಿತನಾದ

ಯುವರಾಜನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿರಿಚಿದನು.

ಈ ಕಿರಿಚಾಟ ಕೇಳಿ ದಾಸದಾಸಿಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಬಂದರು. ಆದರೆ ನಾಗರಹಾವಿನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಯುವರಾಜನ ಕಂಠವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಆ ಹಾವನ್ನು ಸದೆಬಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಯುವರಾಜನಿಗೂ ಅಪಾಯ ಒದಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಲು ತೋರದೆ ದಿಕ್ಕುಟ್ಟರು.

ಅಗ ನಾಗರನ ಹೆಂಡತಿ “ಮೊದಲು ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಯುವರಾಜನನ್ನು ಕಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಹುಷಾರ್!” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಮಹಾರಾಜನು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದ. ನಾಗರಹಾವಿನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಮರಣಿಸಿದ ವಿಷಯ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ “ನನ್ನ ಪತಿ ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಲು ರಾಜಸಭೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಯುವರಾಜನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಕೊಂದು ನನಗೆ ವೈಧವ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ. ಈ ರಾಜ್ಯದ ನ್ಯಾಯಸೂತ್ರದಂತೆ ನಾನು ಯುವರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದು ಆತನ ಹೆಂಡತಿಗೆ

ವೈಧವ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದಷ್ಟೇ?”
ಎಂದು ದೀನತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ನಾಗರಹಾವಿನ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದು
ದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ತೀರಾ ವ್ಯಾಕುಲ
ಗೊಂಡನು. ನ್ಯಾಯಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ
ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಾಗರಹಾವನ್ನು ಕೊಂದು ಆಕೆಗೆ
ವೈಧವ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಯುವ
ರಾಜನು ತೀಕ್ಷ್ಣಹೃದನೇ ಸರಿ. ಈ ವಿಸತ್ತಿಸಿಂದ
ವಾರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ರಾಜನು
ಇಬ್ಬರು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕರೆಯು
ಸಿದ. ಅವರು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿ
ದರು. ಕೇಳಿದ ತರುವಾಯ ನ್ಯಾಯಾಧಿ
ಪತಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು,

“ಮಹಾರಾಜರಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣು, ಹಲ್ಲಿಗೆ
ಹಲ್ಲು ಎಂಬ ನ್ಯಾಯನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೂಢಿ
ಯಷ್ಟೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯುವರಾಜನಿಂದ
ಆಪಕಾರಹೊಂದಿದ ನಾಗರಹಾವು ತನ್ನ
ಹೆಂಡತಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ವೈಧವ್ಯದ ಚಿಂತೆ
ಯನ್ನು ಯುವರಾಣಿಗೂ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ
ಮಾಡಬಹುದು” ಎಂದು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು.

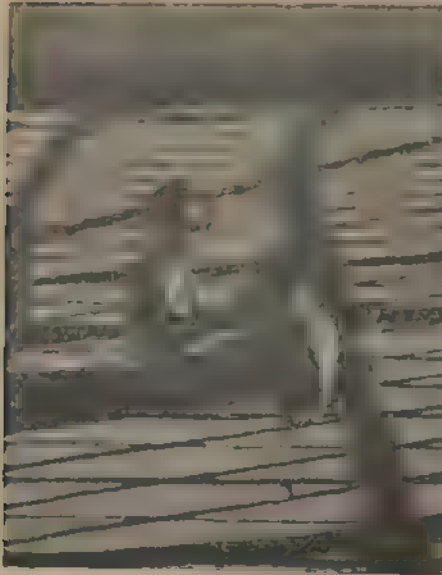
ನಾಗರಹಾವು ಈ ತೀರ್ಪಿಗೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ,
ತನ್ನ ಅಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿತು.

“ಇದ್ದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರವೂ
ಆಂಗೀಕರಿಸದ ತೀರ್ಪು. ಕೇವಲ ನನ್ನನ್ನು
ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಈ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು
ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ, ಮೋಸ, ಅಷ್ಟೇ”

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1954 ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಆಗಸ್ಟ್ 7 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಒಡಲ ಹುಟ್ಟು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಹಿಡ ಹುಟ್ಟು

ಕಳಿಸಿದವರು : ಕೆ. ರಾಮರಾವ್, VI ಫಾರಂ, ಎಸ್. ಎ. ಹೆಚ್.

ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಇನ್ನಂಜೆ, ಉಡುಪಿ. ದ. ಕ.

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/- ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ

ರತ್ನಗೋಳ (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರಕಥೆ-೪)

ತನ್ನ ರತ್ನಗೋಳಕ್ಕಾಗಿ ಭೂತಸರ್ಪವು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಕಾಪ್ತಾನನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಚಿಂತೆಮಾಡಿದ. ನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ “ಹಾ! ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿಯಿತು. ಇನ್ನು ಆ ಭೂತಸರ್ಪದ ಬಳಿಯಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದ. ಮತ್ತು ಸಾವಿರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುರಿತು “ಯಾರು ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಒರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕೋರಿದ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ ವಿದ್ದವರು ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ!” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಆದರೆ ಆ ಭೂತಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಒಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ರತ್ನಗೋಳವಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನು ರಾಣಿಯ ಮುಖ ನೋಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಹಡಗು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜಪಾನಿನ ತೀರವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬೆಸ್ತರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕಾಪ್ತಾನನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ರತ್ನಗೋಳದ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ಅದನ್ನು ತಂದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ. ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದರೇ ಹೊರತು ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಲೆಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಮಾತ್ರ ಸನ್ನೆಮಾಡಿ ಕಾಪ್ತಾನನನ್ನು ತನ್ನ ದೋಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕರೆದ. ನಂತರ ಕಾಪ್ತಾನನನ್ನು ಕುರಿತು— “ಆಯ್ಯಾ, ನಾನು ಪ್ರಾಣದ ಆಶೆಕೂಡಾ ಬಿಟ್ಟು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಿಮ್ಮ ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ತರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನದೊಂದು ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೀವು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು” ಎಂದ. “ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಹೇಳು” ಎಂದ ಕಾಪ್ತಾನ. ಆಗ ಆ ಮುದಿ ಬೆಸ್ತ “ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಅವನು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಬಡವನಾಗಬಾರದು. ಹೆಸರು ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸಿ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮಿಂದಾದೀತೆ?” ಎಂದ.

“ಅದಕ್ಕೇನು ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಇಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರತ್ನಗೋಳವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪದೆ ತರಬೇಕು” ಅಂದ ಕಾಪ್ತಾನ.

“ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಿನ್ನಂಥ ಹಡಗಿನವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಆ ಮುದಿಬೆಸ್ತ ಕೋರಿದ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಪ್ತಾನನೂ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟ. ಆಗ ಆ ಮುದಿ ಬೆಸ್ತನ ಮುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇಷ್ಟಗಲವಾಯಿತು.

అదృష్టదాట

ఓరిదానోందు కాలದಲ್ಲಿ ఒందొనోందు
 కళ్ళియల్లి జయణ్ణనేంబ దన కాయువ
 ముడుగనిద్దను. అవను యువక, ధ్యాయ
 తాలి. అవన యోజనెగలు సమా దేశ
 సంకార మాడువుదమేలూ, భారిభారి
 కదనగళ్ళి పాటొళ్ళి వుదర్లూ మగ్గ
 వాగిరుత్తిద్దవు.

ఒందుదిన జయణ్ణ ఇదేరిరిత యోజి
 సుత్తా దనగళ్ళన్న మేయలు బిట్టు,
 తానోందు మరద కేళగే ములగికోండ.
 స్వల్పహేత్తిగెల్లా అవనిగే నిచ్చే తుత్తు. ఆ
 నిద్రియల్లి అవనిగోందు హొస ఒగేయ
 విభక్తనాద కనసాయిత.

తాను ఒందు బిట్టవన్ను తత్తురు
 వంతేయూ, బిట్టద తుదియన్ను సేరలు
 ఆల్లొందు సింహాసనవిదవంతేయూ,
 ఆ సింహాసనదమేలే తాను కుళి
 తంతేయూ అతను కనసు కండను. అష్టే
 ఆల్ల, తన్ను పక్కేదల్లి మందరియోబ్బాకేయూ

కాణసిదగు. కాగే తలే తడవికోళ్ళలు
 తలేయమేలిద్ద కిరేట క్కేగే తాకితు.
 “నాను రాజ, నాను రాజ” ఎందు
 నిద్రియంద ఎక్కిళ్ళు కణ్ణుకేరీదు నోడిద
 జయణ్ణ. అదల్లపూ బరీ మిశ్చనేందు
 అవనిగే తిళియితు. అల్లల్లి దనగలు
 మేయుత్తవే: మరద కేళగే తాను యథా
 ప్రకారవిచ్చానే! ఆహా, ఎంతవ సోగు
 నాద కనసు బిత్తు’ ఎందు యోజిసిద
 జయణ్ణ.

ఆ మారనేయ దినపూసక అదేరిరియ
 కనసాయిత. అదన్న కండు ఈ కనసు
 నిజవాగలూ బకుదు ఎంబ ఆరే జయణ్ణన
 మనస్సినల్లి అంకురిసితు. ‘నాళేయూ సక
 అదే కనసాదరే అల్లి కాణుత్తిరువ బిట్ట
 వన్ను తత్తువేను. ఆ బిట్టదాకే బిలాస
 పురవిదే. అదక్క నాను రాజనాగువేనో
 వనో’ ఎందు అందుకోండ జయణ్ణ.
 మూరనేయ దిన పూ స క జయణ్ణనిగే

ಅದೇ ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಈ ಕಾಳು ದನ ಕಾಯುವ ಚಾಕರಿ ಲಾಭವಿತ್ತೆಂದುಕೊಂಡು ಮರದಡಿಯಿಂದ ತಟಕ್ಕನೆದ್ದು, ಬಿಟ್ಟದಭಿ ಮುಖವಾಗಿ ನಡೆದ.

ಪ್ರಯಾಸ ಪಟ್ಟು ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟದ ತುದಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅದರ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಣಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಜಯಣ್ಣನಿರುತ್ತಾ ಹ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಆಶಾವಾದಿಯಾಗಿದ್ದ. ಕತ್ತಲಾಗುವ ನೇಳೆಗೆ ಬಿಟ್ಟನಿಳಿದು ಬಿಲಾಸಪುರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಆ ನೇಳೆಗೆ ಜಯಣ್ಣನಿಗೆ ಒಪ್ಪಳ ಹಸಿವೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಯಾಗಲೀ, ಜನಸಂಚಾರವಾಗಲಿ

ಕಾಣಿಸುವುದೇನೋ ಎಂದು ನೋಡಿದ. ಕನ್ನಾದ ಅನಾನಾಪ್ಯಯ ಕತ್ತಲು. ಗೊಂಡಾ ರಣಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಮರದಡಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಆ ರಾತ್ರಿಕಳೆದು ಬೆಳಗಾದಕೂಡಲೇ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರೋಣವೆಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ.

ಜಯಣ್ಣ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದಕೆಳಗೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಹಸಿವಿನ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಜ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುದುರೆಗಳು ಕಸೆಯುವ ಕಬ್ಬಿಣ, ಮಾಲಾರು ಜನ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಜಯಣ್ಣ ಕಿವಿ ನಿಗುರಿಸಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾಳು ಬಿದ್ದ ಮನೆ ಯಿರುವುದೆಂದು ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಆ ಅರವಾಹಕರು ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆ ಹಾಳುಬಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಲು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಯಣ್ಣ ಮರದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು, ಸಮನಾಡವ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ.

ಅವರಿಲ್ಲಾ ಪಾಳುಬಿದ್ದ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ದುಸ್ಸಟಿ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು. ಜಯಣ್ಣ 'ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ' ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ

ಸುತ್ತಾ ಆ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗೆ ಆತುಕೊಂಡು ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಅವರು ಕಳ್ಳರಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಯಿತು ಜಯಣ್ಣನಿಗೆ.

ಕೆಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಲ್ಲಾ ಜಯಣ್ಣನ ಅನುಮಾನ ದೃಢವಾಯಿತು, ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ದರ್ಪದಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ,

“ಲೋ, ರಣಹವ್ಯ, ಈ ದಿನ ನೀನೇನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆಯೋ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹೆಸರಿನವನು “ಒಡೆಯಾ, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿದ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ. ಆವನು ಯಾರೋ ಭಾರೀ ಸಾಹುಕಾರ ನಿರಬೇಕು. ಅವನ ಕೋಟು ಹಾರಿಸಿದೆ. ನಮಗೆ ಧನಬೇಕೆಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಆ ಕೋಟಿನ ಕಿವಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ವರಹಗಳು ಉದುರುತ್ತವೆ” ಎಂದ.

“ಭಲೆ” ಎಂದ ಅವರ ನಾಯಕನು. ತರುವಾಯ “ಎಲೋ, ಗುಳ್ಳೆಸರಿ, ನಿನ್ನ ಸಂಪಾದನೆ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಲು ಗುಳ್ಳೆಸರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಾತ “ಫಣೆಯೋ, ಅದ್ವೈತ ಕುಲಾಯಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆತನ ತ್ರಿಕೋಣಾ ಕೃತಿಯು ಪೇಟೆ ಲವಡಾಯಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆರೆಯುವೇಲೆ ಧರಿಸಿದರೆ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಮೂರು ಕಡೆಯೂ ಬಾಣದಸುರಿಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದು” ಎಂದ.

“ಭೇಷ್, ಗುಳ್ಳೆಸರಿ ಎಂದರೆ ನೀನೇ ಕಣೋ, ಸರಿ, ವನಯ್ಯಾ ಭಲ್ಲೂಕ, ನೀನೇನು

ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ, ಅದರ ವಿಶೇಷ ಹೇಳು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕಳ್ಳರ ಯಜಮಾನ.

“ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೊಂದು ಕತ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಬೇಕೆಂದಾಗ ಅದನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಚುಚ್ಚಿದರೆ ಒಂದು ಸರ್ಪಿಗೆ ಸಾವಿರ ಸೈನಿಕರು ಉದ್ಭವಿಸುವರು” ಎಂದ ಭಲ್ಲೂಕ.

“ಆಹ್ನಹ್ನಾ, ಬಹಳ ಸೋಗುಸಾಗಿದೆ. ಸರಿ ಸರಿ, ಆವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲಿಸಿ, ನಿರ್ದೇಹೋಗಿ. ನಾಳೆ ಕೆಲಸವಿದೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ.

ಜಯಣ್ಣ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ. ಕಳ್ಳರು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಗೋಡೆಗೆ ತಗಲಿಸಿದ್ದ ಕೋಟು, ಕತ್ತಿ

ಚಂದಮಾಮ

ಮತ್ತು ರುನಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತ್ಲಿಂದ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಕಂಬಿಕ್ಕಿತ್ತು.

ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನಡೆದು ಬಿಲಾಸಪುರವನ್ನು ಸೇರಿ, ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಲು ಅನುಮತಿ ಬೇಡಿದ. “ನೀನು ಯಾರು? ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು ಸುಲಭವೆಂದು ನೆನೆಸಿದೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಕಾವಲುಗಾರರು.

“ಓ, ಹಾಗೋ, ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಹೆಸರೇ ಕೇಳಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಹಾವೀರ ಜಯಸಿಂಹ. ನಾನು ಯಾರೋ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತೇ?” ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪುಗೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ ಜಯಣ್ಣ. “ನೀವು... ನೀವು... ಮಹಾವೀರ ಜಯಸಿಂಹರೇ. ಬನ್ನಿ

ದಯಮಾಡಿಸಿ” ಎಂದು ಕಾವಲುಗಾರರು ಅತಿ ಭಯವಿನಯಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೂ ಸಹ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಜಯಣ್ಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಕನಸು ನನಸಾಗುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಕಿರೀಟವೊಂದಿದ್ದರೆ ಆಕೆ ತಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ರಾಣಿಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ!

ರಾಜನು ಜಯಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ “ನಿನ ಗೇನುಬೇಕು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಜಯಣ್ಣನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ರುನಾಲು ಮತ್ತು ಕತ್ತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿವರ ವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಪಳ ಗಿದ ವೀರ ನಾನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಜಯಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಪದ್ಮಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ ಜಯಸಿಂಹ.

ರಾಜನು ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾದ. “ನೀನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಆಸೇಲೆ ಜಯಿಸುವ ಯಂತೆ. ಸದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಭಾರಿ ಸೈನ್ಯವೊಂದಿಗೆ ದಂಡತ್ತಿ ಬಂದಿರುವ ಗಾಂಧಾರ ರಾಜನನ್ನು ಸೋಲಿಸು” ಎಂದ.

“ಅದಿಷ್ಟು ಕೆಲಸ. ಅದರೆ ನನ್ನದೊಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ನಾನು ಗಾಂಧಾರ ರಾಜನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ತರುವಾಯ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಿರಾಹ ಮಾಡುವಿರಾ?”

ಚಂದಮಾಮ

ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜಯಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಹೆದರದೆ ಬೆದರದೆ ಒಳ್ಳೇ ವಿಚಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

ರಾಜನು ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಆತನಿಗೆ ಗಾಂಧಾರ ರಾಜನಿಂದ ಭಾರಿ ಮುತ್ತುವೊಡಗುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಆಮ್ಲ ಬಲಾಘನನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದರೆ ತನ್ನ ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದೆಂದು ನೆನಪಿನ ರಾಜ.

ಜಯಸಿಂಹನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ ಗಾಂಧಾರ ರಾಜನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ತನಗೆ ಸೈನಿಕರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆತನ ತಲೆ ರುಮಾಲಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಜಾಣ್ಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೇನೆಯನ್ನು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಬಹಳ ಭೀಕರ ಕದನವಾಯಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ಉಳಿಯಲು ಗಾಂಧಾರ ರಾಜನು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದನು.

ಜಯಗೌರಿನ ಜಯಸಿಂಹನು ಸೈನಿಕರು ಜಯಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ವಿಜಯವೀರನಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಬಿಲಾಸಪುರದ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ.

ರಾಜನು ಜಯಣ್ಣನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ “ಜಯಸಿಂಹ, ನಿನಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಾದ ಅಳಿಯನು ನನಗೆ ಸಿಗಲಾರ. ನಾನೂ ವೃದ್ಧನಾದೆ. ಈಗಲೇ ನಿನಗನ್ನು ಬಿಲಾಸಪುರದ ರಾಜಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಮಂದಹಾಸವಿಟ್ಟ.

ಜಯಸಿಂಹನಿಗೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೂ ಈ ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿತು. ತರುವಾಯ ಪದ್ವಾಭಿಷೇಕವೂ ಆಯಿತು. ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಕಿರೀಟ ಧರಿಸಿ ರಾಣಿಯಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು.

‘ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ರಾಣಿಯೇ ಈಕೆ’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಆನಂದ ತುಂದಿಲನಾದ ಜಯಣ್ಣ. ಆದರೆ ತನಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕನಸನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆತನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಬೊಜ್ಜು ಭಾರ

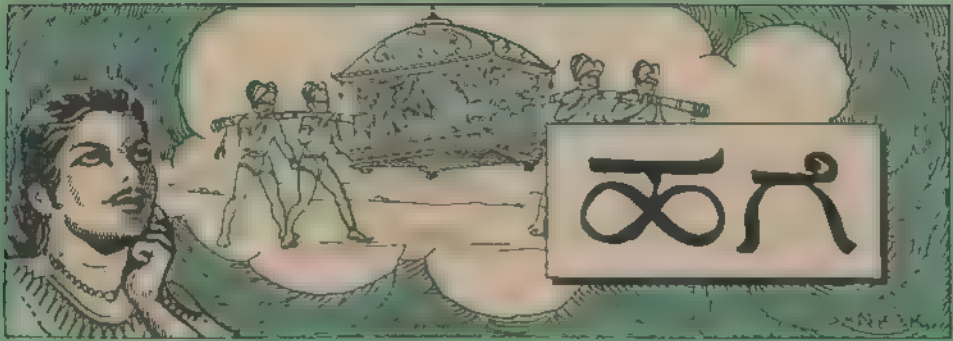
—“ ಸುಂದರಿ ”

ಊರೊಳಗನರೇ
ಭಾರಿಯ ಧನಿಕರು
ಶ್ರೀ ರಾವ್ ಬಹದೂರ್ ಘೋಂಡಯ್ಯ
ಮಾವಿನ ಸಂಪದ
ಸೇರಿದ ಪಾತ್ರದ
ತೋರಿದ ಗಾತ್ರದ ಭೋಂಡಯ್ಯ!
ಕುಂತಲ್ಲಿರುತಲಿ
ಸಂತತ ಮೆಲುತಲಿ
ಸಂತಸವಿಲ್ಲದೆ ಜಡತನದಿಂ
ಕುಂತರೆ ಕಷ್ಟವು,
ನಿಂತರನಿಷ್ಟವು
ಅಂತಿಂತೂ ದಿನ ದೂರಿದ್ಧರ.
ಗ್ರಾಸವ ನುಂಗಲು
ಶ್ವಾಸುಬ್ಬಸ, ಉಸ
ವಾಸ ಮಾಡಲತ್ಯಾಯಾಸ
ತಾ ಸದಾವು ಮಿದು
ವಾಸಿನೊಳೊರಗುತ
ಹಾಸಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹೇರ ಹೊರುತ

ಬೊಜ್ಜುರೋಗ ತನ
ಗುಜ್ಜುಗಿಸಿತೆನುತ
ಸರ್ಜನ್ ಡಾಕ್ಟರ ಕರೆಯಿಸಿದರ.
ಬೊಜ್ಜುನ ಉವರವ
ನುಜ್ಜುತೆ ನೈದ್ಯಕಿ
ಕಜ್ಜು ವನೇನಿತೋ ನಡೆಯಿಸಿದರ.
ಕಾಲ ತಿರುಗೆ ಬಲು
ಚಾಲಾಕಿ ಡಾಕ್ಟರು
ಮೆಲುನೈದ್ಯ ಮಾಡುವೆನೆಂದರ.
ಬಾಳದ ಸಾಯದ
ಭಾಳ ರೋಗಿಗಳ
ಬಾಳಗೊಳಿಸಿರುವೆ ತಾನೆಂದರ.
'ಹಾಗಾದರೆನ್ನ
ಈ ಘನಬೊಜ್ಜುನು
ಹೋಗಲಾಡಿಸೆ'ನೆ ಭೋಂಡಯ್ಯ,
'ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ,
ಈಗೀ ಔಷಧ
ಹೋಗಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕುಡಿದೆ'ಂದರ,
ಹೊತ್ತಿವಾಗಲಿ
ಮತ್ತಾ ಡಾಕ್ಟರು
'ಚಿತ್ತೈಸಿರಿ ವಿಹರಿಸಲೆ'ಂದು
ಮೆತ್ತೆಯಾಸನದ
ಉತ್ತಮ ಸಾರೋಟಿ
ಗೆತ್ತಿಸಿಯವರ ಸಾಗಿಸಿದರ.

ಏರಿ ಡಾಕ್ಟರೇ
 ಸಾರಥಿಯಾಗುತ್ತೆ
 ಹಾರೋಡಿಸಿದರು ಕುದುರೆಗಳ
 ಕೇರಿಯ ಕಳೆಯುತ್ತೆ
 ಊರನು ದಾಟುತ್ತೆ
 ಜೋರೋಡುತ್ತೆ ಸಾರೋಟು.
 ಜಾಲದ ಡಾಕ್ಟರು
 ಕೋಲನು ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಬೀಳಿಸಿ ಕೆಳಗೊಂದರು 'ಅರರೆ!
 ಕೋಲು ಬಿತ್ತು, ನಾ
 ಕೀಳಿದರೆ ಮೇಣ
 ಕಾಳದೋಡುವುವು ಕುದುರೆಗಳು.
 ಓಘೋಡಯ್ಯಾ,
 ನೀವ್ತಯ ಮಾಡಿ,
 ಬೀದಿಗಳದು ತುಸು ಕೋಲಾತನ್ನಿ,
 ಅದುದ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಅದರಿಸಿ 'ನಲ್
 ಆ ಘೋಡಯರಂತೆ ಇಳಿದರ್.
 ಇಳಿದೆರಡಡಿಗೇ
 'ಫೆಲೋಫೆಲೋ' ಎಂದು
 ನಿಲದೋಡಿಸಿದರ್ ಸಾರೋಟು.
 'ಬಲುಕೈಕೊಟ್ಟಾ
 ಖಳ ಡಾಕ್ಟರಟಾ!
 ಬಲುದೂರದಿ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದನೇ!'

ಎಂದೀ ಪರಿ ಮನ
 ದಂದುಗೊಳ್ಳುತ್ತೆ,
 ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ ಘೋಡಯ್ಯ.
 ಒಂದೊಂದೆಯನೆ
 ಮುಂದೆ ಮೆಲ್ಲಡುತ
 ಒಂದೊಂದಗುಲ ಬೊಜ್ಜಳಿಯಲ್.
 ನಿಟ್ಟುಸಿರೇನು!
 ಹೊಟ್ಟೆಯ ಒಳಗೆ
 ಹುಟ್ಟಿದ ಹಸಿವೆಯ ಪರಿಯೇನು!
 ಬೆಟ್ಟದುದರ ಸಮ
 ತಟ್ಟಾಗಲವರು
 ಕಟ್ಟಿತ್ತರಿಯಿಂ ಮನೆಸೇರ್ದರ್.
 ಒಳ್ಳೆಯ ಹಸಿವಿನ
 ಒಳ್ಳಿತನರಿಯುತ್ತೆ
 ಒಳ್ಳೆಯರುಚಿ ಯರಿತುಂಡರವರ್.
 ಸಲ್ಲಲಿತನಿದ್ದೆ
 ನಲ್ಲೆಯನಾನಿಸಿ
 ಉಲ್ಲಾ ಸದಿಮೇಣೆದ್ದರವರ್.
 ಸತ್ಯದ ಡಾಕ್ಟರ
 ಉತ್ತಮ ಡಾಕ್ಟರ
 ಹತ್ತರಿಸಿ ಬಲು ಗೌರವಿಸಿ
 ಸ್ತುತ್ಯದ ಅವರ ಚಿ
 ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ
 ಇತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸುಖಿಸಿದರು.

ಹಗೆ

ಹಿಂದೆ ನೇಪಾಳದೇಶಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಶಾಕ. ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಶಾಕ್ಯರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಪಟ್ಟಣ ಕಪಿಲವಸ್ತು. ಈ ಶಾಕರು ಆಗಿನ ಕೋಸಲ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ತನ ಸಾಮಂತ ರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕುಲಗೌರವವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಸಭಾವದವ ರಾದುದರಿಂದ ಇತರ ಜಾತಿ ಮತಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕೋಸಲದರಸನಿಗೆ ಬುದ್ಧ ಭಗವಾನ ನೆಂದರೆ ಅಮಿತ ಭಕ್ತಿ. ಬುದ್ಧನು ಶಾಕ್ಯ ವಂಶದವನಾದುದರಿಂದ ಭಗವಾನನೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಶಾಕ್ಯವಂಶಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ತನ್ನ ಪಟ್ಟದರಸಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ಶಾಕ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡ.

ಶಾಕ್ಯರಿಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧಿ ತಿ ಬಂದೊದಗಿತು. ಕೋಸಲರಾಜನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳ ದಿದ್ದರೆ ತಮಗೆ ನಾಶತಪ್ಪದು. ಹಾಗೆ ನಡೆ

ಯಲು ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ. ಸಭೆ ನಡೆಯಿಸಿದರು. ಚರ್ಚೆ, ವಾದವಿವಾದ ಗಳು ನಡೆದವು.

ಅಗ ಮಹಾನಾಮ ಎಂಬಾತನು “ನೀನೇನೂ ಕಳವಳಪಡಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಕುಮಾರಿ ವಾಸವ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಒಬ್ಬ ದಾಸಿ ಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಳು. ಸುಂದರ. ಆಕೆ ಶಾಕ್ಯ ವಂಶದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೆಂದು ಹೇಳಿ, ಕೋಸಲ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಾ” ಎಂದ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆಸತ್ತು ತೊಲಗಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತಸಗೊಂಡರು.

ಮಹಾನಾಮನು ಕೋಸಲರಾಜನ ದೂತ ರನ್ನಕೂಗಿ “ನಾವು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡು ತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಈಕೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೋಗಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅದರೆ ಸಂಶಯಯೋಗದೊಳಲ್ಲಿ ಶಾಕ್ಯರು ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದವರೆಂದು ದೂತರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಈಗ ಅವರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರು

వుదన్న కండు ఆవరిగే సందేహవాయితు.
“నమ్మన్న మోసమాడలు వినో సంచు
హూడిద్దారే” ఎందు, ఆ దూతరు ఆను
మానగోండరు.

“సరి, నిమ్మొందిగే ఒండేతాటినల్లి
లూటినూడువ కన్యేయదరే నావు కరేదు
కొండు హోగుత్తేవే. ఇల్లదిద్దరే ఇల్లు.”
ఎందు ఆ దూతరు ఒందు వల్లకేయిట్టరు.

తాక్యరు మత్తే బిక్కబ్బసల్లి సిలుకి
కొండరు. మత్తే ఎల్లరూ సభసేరి ఆరీ
తసిదరు. కోసలదేరద దూతరన్న
మోసమాడి కళుకుసబేకేందు నిభరసి
ఒందు లుపాయవన్న యోజిసిదరు.

అందు మహానామను లూటక్కి
కుళితుకొండ. తుస ఎడమగ్గులిగే
దూతరూ కుళితుకొండరు. మహానా
మను దాసియవళన్న కుగి “మగువన్న
కరేదుకొండు బా, నన్నొందిగే లూట
నూడువళు” ఎందు. నిమిష మాత్రదల్లి
వాసవ బందు, తందేయ సంగడ ఆతన
ముందే కుళితుకొండళు. మహానామను
ఒందు తుత్తు బాయల్లిట్టుకొండ.
వాసవక్షత్రియ సహ తట్టియల్లి కృహాకి
దళు. మహానామను ఎరడసే తుత్తు
ఎత్తికొళ్ళువుదరల్లిద్ద.

ఆగ ఒట్టు భటను ఆల్లిగే బందు కాగద
వన్న కొడుతూ “మహాప్రభూ, ఆవంతి

మహారాజరు ఆత్మవసరవాగి ఈ కాగద
కొట్టు కళుకుసిద్దారే. కొడల్లే సనూ
ధానవన్న తరసంతే తిళిసిద్దారే” ఎందు.

మహానామన బలగ్గే తట్టియల్లే
ఇత్తు. ఎడగ్గేయింద కాగదవన్న తేరేదు
నోడతూ “నిను లూటినూడుత్తిరు
తాయు” ఎందు. వాసవ లూటినూడు
త్తిద్దళు. ఆతను అతి శ్రద్ధేయింద కాగద
ఒదుత్తల్లే ఇద్ద. మగళ లూటినూద
కొడల్లే తందే మగళు ఇబ్బరూ ఎదు
హోగి కృతొళిదుకొండరు. కోసల
రాజన దూతరు ఇదర చకుస్సన్న తిళి
యదే హోదరు. వాసవ ఆ మహా
నామన స్సంత పుత్రి యేందు నందిదరు.

చందమామ

ಕ್ಷತ್ರಿಯಳ ಹೃದಯ ಧಸಕ್ಕೆಂದಿತು. ಬೇಡ ವೆಂದಷ್ಟೂ ವಿರೂಢನನ ಹಠ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಮಗನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿತ್ತು, ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಳು. “ನಿಮ್ಮ ನೋಮ್ಮಗನು ಕೆಳಿಲವಸ್ತುವಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿಡಬೇಕು” ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಳು.

ವಿರೂಢನನು ಬರುತ್ತಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನಗರದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಏಕೆಂದರೆ ದಾಸೀ ಪುತ್ರನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಾ ರಾರೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅವರ ನಿಯಮ.

ವಿರೂಢನನು ಕೆಳಿಲವಸ್ತು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸಲು ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ ಸಭೆ ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆ ದಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿರೂಢನನು ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೈಮುಗಿದನು. ಆದರೆ ಯಾ ರೊಬ್ಬರೂ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ವಿರೂಢನನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ. ಆತನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರು ಬಿಡದಿ, ಭೋಜನಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿದ್ದು ವಿರೂಢನನು ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಆತನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬಿಡವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ

ಮುಸಾಸಾಮುನು ಬಹು ವೈಭವದಿಂದ ಮಗ ಳನ್ನು ಕೋಸಲರಾಜನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಕೋಸಲದರಸನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ವಾಸವನ್ನು ಪಟ್ಟದರಸಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡನು. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಾದ ಮೇಲೆ ವಾಸವಕ್ಷತ್ರಿಯಳಿಗೆ ಸುಂದರ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ವಿರೂಢನನೆಂದು ನಾಮ ಕರಣ ಮಾಡಿದರು.

ವಿರೂಢನನು ಬೊಡ್ಡವನಾದ. ಒಂದು ದಿನ ತಾಯಿಯು ಕತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ “ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಸಹವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ತಾತಂದಿರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ನಮ್ಮ ತಾತನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬರುವೆನು” ಎಂದ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಾಸವ

ಚಂದಮಾಮು

ವಸ್ತುವನ್ನು ಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದನು. ಅದುದರಿಂದ ಆತನು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತದೃಶ್ಯ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ವಿರೂಢನನು ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಒಬ್ಬದಾಸಿ ಹಾಲಿಸಿಂದ ತೋಳೆದು ಶುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸೈನಿಕನು ಆಕೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಅಲ್ಲಕ್ಕೂಲಿನವರು. ಈ ವಿಷಯ ತೋಳೋ ವಿರೂಢನನ ಕಿವಿಗೂ ತಲುಪಿತು. ಆತನಿಗೆ ವಿವರೀತವಾದ ಕೋಪ ಬಂತು. “ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆಸನ ಹಾಲಿನಿಂದ ತೋಳೆದು ಶುದ್ಧಮಾಡಿದರು ರಾಕ್ಷಸರು. ಇದು ಸಾಕಾಗದು. ನಾನು ರಾಜನಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರ ಕೊರಳ ರಕ್ತದಿಂದ ಶುದ್ಧಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದುನರವಿಗೆ ಅದು ಪವಿತ್ರವಾಗದು” ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಹೂಡಿದನು.

ವಿರೂಢನನು ಕೋಪಲ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಈ ಕಪಟನಾಟಕವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಸೇನಜಿತ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತನೂ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಚಕಿಯಾದ. ಅದರ ತನಗೆ

ಗುರುದೇವನಾದ ಬುದ್ಧಭಗವಾನನಿಗೆ ಅವಚಾರವೆಸಗಿದಂತೆ ಅಗುವುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಬೇಡನೆಂದು ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ವಿರೂಢನನು ತಂದೆಗೆ ಎದುರಾತಿಗಿಬಿದ್ದು ಕೋಪಲ ರಾಜನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡ. ತಾನು ರಾಜನಾದಕೂಡಲೇ ಕೊಡಲು ರಾಕ ನಂಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ತಾಯಿ ವಾಸವಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕನ್ಯಾರೂಪಿಯಿರುತ್ತಾ ಅನೇಕ ರೀತಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ವಿರೂಢನನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅಪಾರ ಕ್ರೋಧದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಮೇಲೆ ಬಿಡ. ಶೂನವಾದರೂ ಕರುಣೆ. ಮರುಕಗಳಿಲ್ಲದೆ, ವಿರೂಢನನು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ರಕ್ತದ ಕೋಡಿಯನ್ನು ಹರಿಸಿದ. ಆ ರಕ್ತದಿಂದ ತಾನು ರಾಕ್ಷಸರಾದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋಳಿಸಿದ. ಈ ರೀತಿ ಆತನ ಹಗೆ ತೀರತು. ರಾಕ್ಷಸಂಶಯ ನಾಶವಾಯಿತು.

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಬೆಟ್ಟಹತ್ತುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ದಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗೌರಿಶಂಕರ ವಿಜಯಿಗಳೆಂದು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದ ತೇನಸಿಂಗರೇ ಈ ಶಾಲೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗುತ್ತಾರೆ.

* * *

ಮದ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ 'ಬರ್ಲಿಂಗ್' ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ವಯಂ ಕೃಷಿ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ಎಂಬ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ತಮ್ಮ ಪಾಠಶಾಲೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಕುಟೀರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮಗಳವರೂ ಅವರಿಗೆ ತಂಬಾಕು ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಲಗೆ ಬಳಸು, ಪುಸ್ತಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೂಡಾ ಕನ್ಯಾನಿಬೀ ಪ್ರಾಚಿನ್ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

* * *

ನೈಋತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಂಘವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. "ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಕ ಚಿತ್ರಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಸಂಘ" ಎಂದು ಇದರ ಹೆಸರು. ಈ ಸಂಘ

ದವರು ಜೆಕೊಸ್ಲೋವಾಕಿಯಾದ ಬೊಂಬೆ ಯಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತ ಜವಹರ ಲಾಲ ನೆಹರೂರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನೆಹರೂ ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಸಂಘವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯರೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದರು. ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡಿದರು. "ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ನಾನು ಮರ್ಷಕೈರಡು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವೆನು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಗ್ನಿ ದ ಚಿತ್ರಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಕ್ಕುವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿರುಚಿಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಆವರಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚಿತ್ರ ತಯಾರಿಸುವುದರ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು."

* * *

ಪಂಡಿತ ಜವಾಹರಲಾಲ ನೆಹರೂರವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿಯ 'ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ ಫ್ರಾಂಕ್ ಮೋರೇರವರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅಮೇರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟನಾ ಕಂಪನಿಯೊಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಸ್ರಾಯಲೀ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಂಡಿತ
ನೆಹರೂ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯ
ವಿರುವ ಹುಲಿಮರಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ
ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಹೆಸರು 'ವಿಧ್ಯಾ
ವನಿ' ವಿದ್ಯಾಪ್ರದೇಶದ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು
ದೊರಕಿತ್ತು.

ಸರಕಾರದ ನಿಯಮಾವಳಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡಂತಹ ಒಂದು ಆಯುರ್ವೇದ ಕಾಲೇ
ಜನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿಜಾಪುರದ ವೈದ್ಯರುಗಳು
ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬೊಂಬಾಯಿ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯಗಾರರ
ಕೆಲಸಗಳಬಗ್ಗೆ ತಂತಮ್ಮ ಆಯ ವ್ಯಯಗಳ
ವಿವರಣೆಯ ಪೂರ್ವಕ ಲೆಕ್ಕವಿಡುವ ರೈತರಿಗೆ
೧೯೫೪-೫೫ ನೇ ವರ್ಷದ ಸಲವಾಗಿ ಬಹು
ಮಾನ ಕೊಡಲು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರಕಾರವು
ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ೩೦೦, ೨೦೦, ೧೦೦ ರೂಪಾ
ಯಿಗಳ ಮೂರು ಮೂರು ಬಹುಮಾನ
ಗಳನ್ನು ಗುಜರಾತ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ಮಲ್ಲೆ ಬಂದರವನ್ನು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮೀನು
ಹಿಡಿಯುವ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಮದ
ರಾಸು ಸರಕಾರವು ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡಿದೆ.

೧೯೫೨ನೇ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು,
ಹಿಂದಿಯ ಅಥವಾ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ
ಹಿಂದಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ

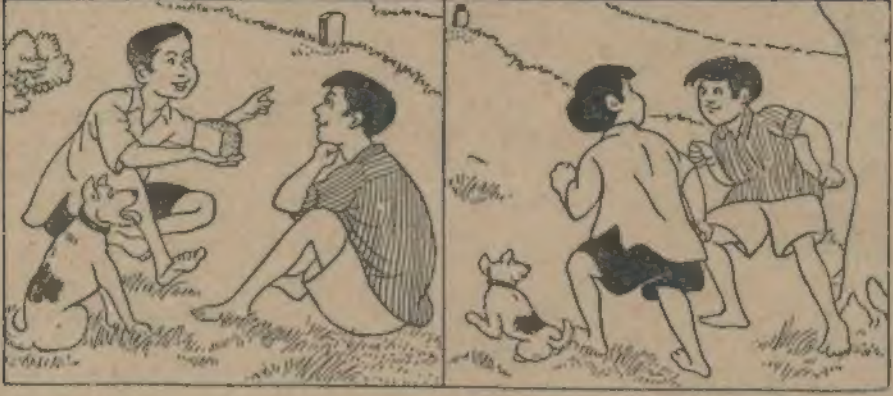
ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ
ಯೋಜನೆಯಂತೆ, ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ
ರಘುವೀರದಯಾಳಮಿಶ್ರ ಎಂಬವರಿಗೆ, ಅವರ
'ಹೈದರ್ ಅಲಿ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ೧೦೦೦
ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆತಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ
ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಕ್ಕಿಪರೀಕ್ಷಕ ತಜ್ಞರಾದ ಶ್ರೀ
ಐ. ಕೆ. ರಾಮಯ್ಯನವರು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಒಟ್ಟು ೧೦ ಸಾವಿರ ವಿಧದ ಅಕ್ಕಿ ಇದೆ
ಯೆಂದೂ, ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಒರಿಸ್ಸಾ
ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಳೆಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆ
ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಅವರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

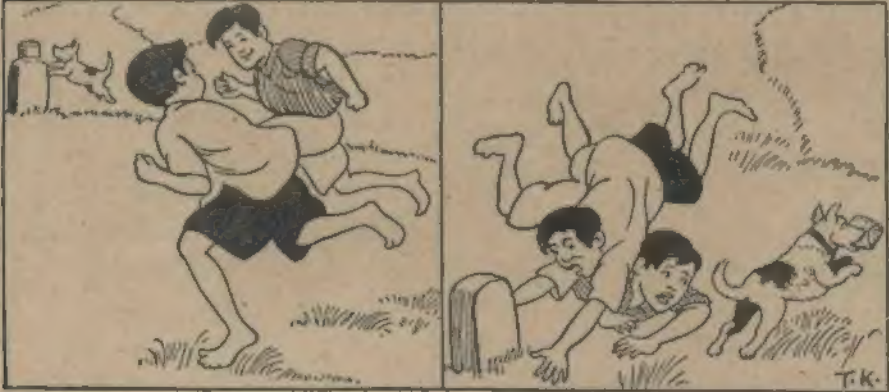
ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಜಸಲಮೀರ, ಭವಾಲ್
ಪುರಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ೪೦ ಮೈಲು ಉದ್ದ ೫
ಮೈಲು ಅಗಲವಿರುವ ಬೆಂಗಾಡು ಪ್ರದೇಶವು
ಈಗ ಹಸುರಾಗಿದೆ. ಇದು ೪೦೦ ಮೈಲು
ಉದ್ದ ೫ ಮೈಲು ಅಗಲ ವಿರುವ "ಥಾರ"
ಮರುಭೂಮಿಯ ಒಂದು ಭಾಗ. ಮರಳು
ಗಾಡನ್ನು ಅರಣ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಜೋಧ
ಪುರ ಕೇಂದ್ರದ ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯಾಲ
ಯವು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆಳೆದಿದೆ. ಇವರು ವಿವಿಧ
ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಪೈರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಧನೆ
ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಮರಳು ಗಾಡನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ
ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹುರುಪು, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ,
ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಬಹುಳವಾಗಿ
ದೊರೆಯುವಂತೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರಕಾರವು
ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ
ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ.

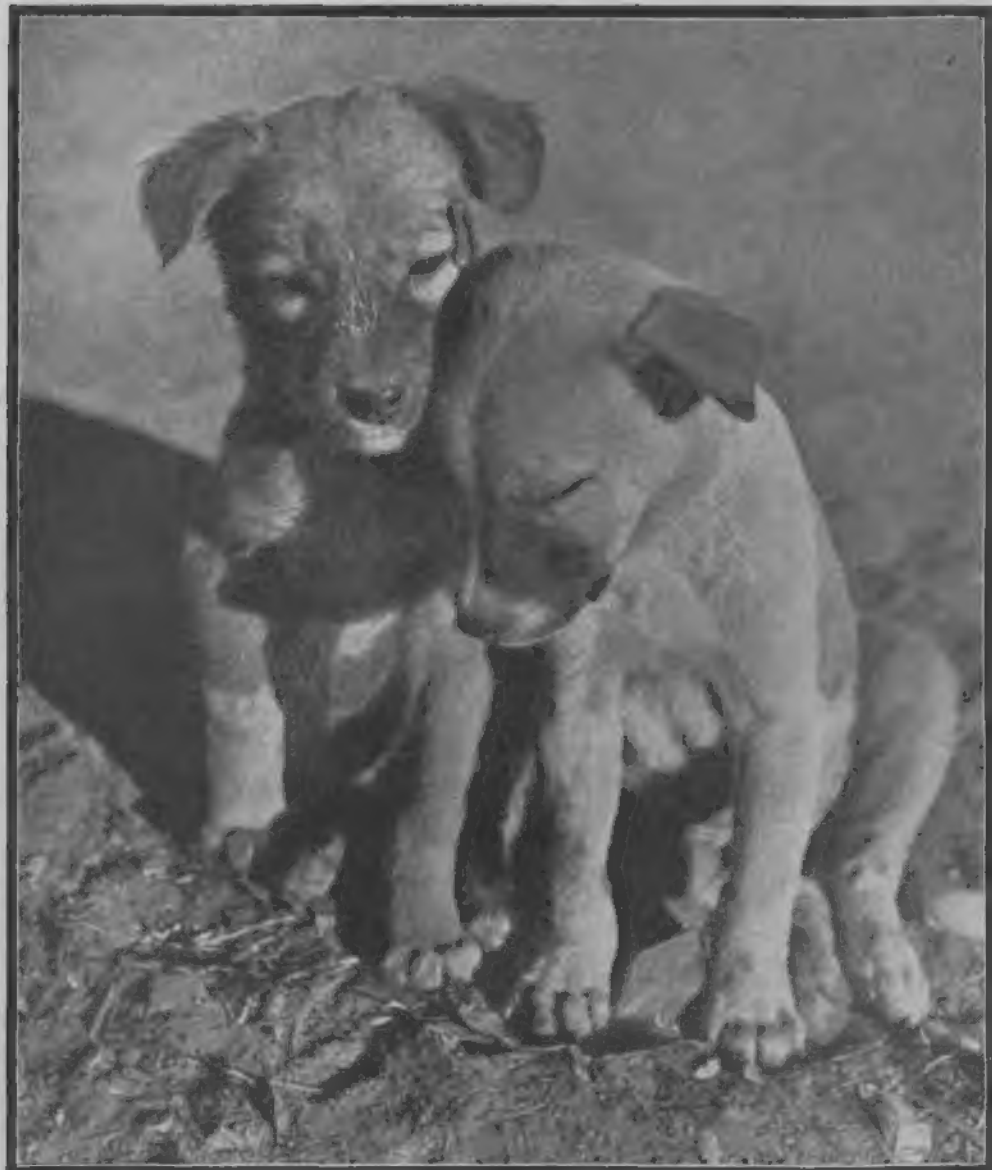
ಚಿತ್ರಕಥೆ

ಆ ದಿನ ಅದಿತ್ಯವಾರ. ಕಿಟ್ಟು ಗೋಪೂ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಹೋಗಿ ಒಂದೆಡೆ ಕುಳಿತರು. ಕಿಟ್ಟುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಇತ್ತು: "ಗೋಪು, ಈಗ ಒಂದು ಸಂದ್ಯ ಕಿಟ್ಟುವ. ಓ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮೈಲು ಕಲ್ಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೊಟ್ಟಿ ಇಡುವ. ಆ ಮರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡುವ. ಯಾರು ಮೊದಲು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೇ ರೊಟ್ಟಿ" ಅಂದ ಕಿಟ್ಟು. "ಸರಿ" ಅಂದ ಗೋಪು.

ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದರು. ಮರದ ಬುಡದಿಂದ ಓಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಅವರ ಸಾಕು ನಾಯಿ 'ಟೈಗರಿಗೆ' ಇವರ ಸಂದ್ಯವೇನು ಗೊತ್ತು? ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿವೆಯಿಂದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು. ಇವರ ಓಟನೋಡಿ ಅದೂ ಓಡಿತು. ಕೇಳಬೇಕೇ ಜಯ ಯಾರಿಗಂದು? ಅದರ ಪುಣ್ಯ! 'ಇಬ್ಬರ ನ್ಯಾಯ ಮೂರನೆಯವನ ಆದಾಯ'ತಾನೆ? ಪಾಪ, ಕಿಟ್ಟು, ಗೋಪು....!

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಶುಗಳೆ

ಒಡತುಟ್ಟು

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಕೆ. ರಾಮರಾವ್

